

Academische opdracht in het gedrang?

‘Rik Torfsen’ op het matje geroepen

Het is algemeen bekend dat veel professoren naast hun academische carrière ‘bijklassen’ in het bedrijfsleven of de media. Dat hoeft op zich niet problematisch te zijn. Sommige professoren spenderen echter zo veel tijd aan nevenactiviteiten dat hun academische beschikbaarheid grondig in vraag mag worden gesteld. “Aan de studenten om hen te controleren”, aldus Jos Bosmans, regeringscommissaris van de K.U.Leuven.

Gertie De Fraeye

Wanneer professoren buiten de Leuvense muren treden, mag dat zeker niet tegengewerkt worden. De ervaring die ze opdoen vanuit de maatschappelijke praktijk betekent vaak een meerwaarde voor hun academische opdracht. Een gebrek aan praktijkervaring binnen het vakgebied kan zelfs tot onbekwaamheid leiden.

Het wordt echter een hachelijke situatie wanneer professoren onvoldoende beschikbaar zijn voor hun studenten. Professoren laten zich er wel eens toe verleiden hun lessen te laten doceren door assistenten. Bovendien is de begeleiding van studenten bij bachelorproeven en thesen soms ondermaats. Dit probleem werd gesignaleerd door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) en ook Bosmans erkent de penibele toestand.

Professoren hebben de toelating nevenactiviteiten uit te voeren, zolang deze niet meer dan twee halve dagen per week in beslag nemen. De beschikbaarheid is het essentiële criterium waaraan voltijdse professoren moeten voldoen. Deze beperking werd opgelegd door het decreet van de Vlaamse regering van 12 juni 1991.

POSITIEF NUT

Die nevenactiviteiten kunnen worden onderverdeeld in verschillende categorieën. Vooreerst zijn er de onderwijsactiviteiten buiten de K.U.Leuven. Die mogen hoogstens twee uur per week in beslag nemen, zonder uitzondering. Daarnaast worden bijna alle politieke ambten beschouwd als onverenigbaar met een universitaire opdracht. Ze nemen immers meer dan twee halve dagen per week in beslag. Wanneer de beschikbaarheid toch gewaarborgd blijft, is er ruimte voor uitzonderingen. Ook voor de activiteiten als zelfstandige, bijvoorbeeld als zaakvoerder of gedelegeerd bestuurder van een vennootschap, is de voltijdse beschikbaarheid het essentiële criterium. Ook andere bezoldigde en onbezoldigde nevenactiviteiten moeten hieraan voldoen.

De K.U.Leuven voegde aan deze voorwaarde van beschikbaarheid toe dat de nevenactiviteiten een “positief nut” moeten hebben voor de uitoefening van de universitaire opdracht. “Alles hangt af van de interpretatie van termen”, stelt Bosmans. “Als iemand van de Faculteit Economie in het bestuur van een bedrijf zetelt, heeft dat dan nut? De ervaring is wel een meerwaarde, maar de twee halve dagen per week mogen niet overschreden worden. Deze voorwaarde wordt gehanteerd in de beoordeling, zo ook voor mensen die in spelprogramma’s optreden.” Het meest tot verbeelding sprekende maar zeker niet enige voorbeeld is ‘TV-prof’ Rik Torfs.

Opdat de K.U.Leuven een oogje in het zeil zou kunnen houden, moeten alle professoren hun nevenactiviteiten opge-

ven, samen met de tijd die ze hieraan zouden besteden. “Maar zelfs als alle nevenactiviteiten opgenomen zijn in een lijst, is dit voor het universiteitsbestuur te vaag om de professoren op voorhand te controleren”, aldus Bosmans. “Bijvoorbeeld iemand van de Faculteit Rechten met een functie als advocaat kan slechts een aantal uren per week lesgeven, maar wel fysiek aanwezig zijn achter zijn computer. Hoe weet je dan of hij zijn academische opdracht vervult en niet zijn besluiten voor de rechtbank aan het voorbereiden is?”

BEOORDELING

Daarom kunnen enkel de studenten hun professoren achteraf grondig evalueren, stelt Bosmans. Zij kunnen immers oordelen of hun professoren de lessen wel zelf geven en of ze een goede begeleiding aanbieden. Uiteraard betreft de beoordeling van de studenten enkel de onderwijsfunctie van een professor, en niet het verrichte onderzoek of de wetenschappelijke dienstverlening. Bosmans staat achter een systematisch evaluatiesysteem door studenten, om de vertegenwoordigers in de faculteit te informeren. “De studenten spelen een onvervangbare rol bij de beoordeling op het gebied van onderwijs, zodat professoren hun academische opdracht ernstig nemen.”

Door zich in te schrijven, zijn de studenten immers een contractuele verbintenis aangegaan met de universiteit. Daarom is het een recht van de studenten, dat de universiteit hen moet verlenen, om hun professoren op onderwijsvlak te controleren. Meer nog, Bosmans stelt dat mede op basis van de studentenevaluatie, het universiteitsbestuur het volgende jaar moet oordelen over de aanvraag voor de toelating van nevenactiviteiten.

Frederiek Vermeulen, de voorzitter van LOKO, wil dit probleem op de universitaire agenda plaatsen. Hij vindt echter niet dat de studenten ‘verantwoordelijk’ zijn voor de evaluatie van hun professoren. Het universiteitsbestuur wordt hierin dan immers overbodig. Zij moet echter haar professoren opvolgen, door het aantal uren dat zij aangeven bij de opgave van hun nevenactiviteiten.

De studenten-vertegenwoordigers moeten wel de problemen in de Permanente Onderwijscommissie (POC) aanklaarten, aldus Frederiek. Bovendien zullen de studenten vanaf dit jaar hun professoren beter kunnen beoordelen dankzij de kwaliteits-evaluatie. De begeleiding door promotoren werd echter nog niet in de vragenlijst opgenomen. De voorzitter van de Leuvense studenten benadrukt evenwel dat hij er niets op tegen heeft dat professoren nevenactiviteiten uit-

Nummer 19

Off the rector: Van Loon komt om zijn boon
p. 5

Historiatoneel: een klein drama!
p. 9

Triggerfinger: een ontsteking of rock?
p. 10

voeren. Zolang ze hun universitaire opdracht maar als prioriteit behouden en ze beschikbaar zijn voor de studenten.

DECAAN EN SCHEPEN

Een ander heikel punt is de combinatie van nevenactiviteiten met bestuursfuncties aan de K.U.Leuven, zoals het decanaat (zie *Veto 06*). “De reglementering hiervoor moet zo streng mogelijk zijn, dit mag niet blindelings worden toegestaan”, stelt Bosmans. “Er kunnen nog uitzonderingen toegelaten worden indien beide wel combineerbaar zijn.” De decaan van de Faculteit Letteren, Luk Draye, heeft ondertussen zijn schepenambt in Herent opnieuw opgenomen. Maar hij blijkt wel zijn universitaire opdrachten als prioriteit te stellen. Het universiteitsbestuur kende hem een toelating toe voor een jaar, waarna hij geëvalueerd zal worden.

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Er is niets aan Absynthe
Minded, of toch?

p. 16

(foto Bram Vanoirbeek)

DE VISIE VAN STUK-ONTWERPER WILLEM JAN NEUTELINGS

“Alle architecten zijn laf”

Op vijftien maart gaf de Nederlands-Vlaamse architect Willem Jan Neutelings een lezing in STUK, de Leuvense cultuurtempel waarvoor hijzelf — samen met ontwerppartner Michiel Rietdijk — de plannen heeft getekend. “Architectuur voor de cultuur-industrie” was het thema van de voordracht: lichtjes provocerend, want zo heeft Neutelings het graag.

Jens van de Maele

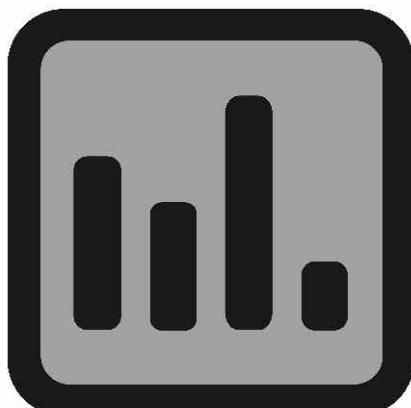
Neutelings Rietdijk is een begrip in Nederland, maar ook in België sleepte het architectenbureau al meerdere prijzen in de wacht. De bekendste realisatie van het team wordt ongetwijfeld het *Museum Aan de Stroom*: het toekomstige Antwerpse stadsmuseum, waarvan de funderingen enkele weken geleden zijn gestort. De culturele sector is kind aan huis bij het ontwerpersduo, maar ook minder *highbrow* getinte opdrachtgevers zijn er welkom: zo bestelde burgemeester-graaf Leopold Lips twee jaar geleden een nieuw casino, om zijn Knokse *Atlantikwall* van appartementen wat op te fleuren met een spraakmakende “landmark”. Neutelings’ plan voor een gigantische eivormige toren — met relaxbaden, luxe-lofts en gokzalen — strandde op de tweede plaats van de ontwerpwedstrijd, maar daar maalt de architect niet om. Misschien wordt zijn casino zelfs alsnog gebouwd in Las Vegas.

Veto: Je ontwerp voor Las Vegas verschilt niet van dat voor Knokke. Kan je zomaar eender welk gebouw eender waar neerzetten?

Willem Jan Neutelings: «Waarom niet? De politieke en culturele context van Las Vegas was dezelfde als in Knokke: in beide gevallen moest er een gebouw worden neergezet waarin mensen geld uitgeven en zich vermaken. Er zijn natuurlijk wel verschillen in de ruimtelijke context: Knokke ligt aan de koude Noordzee, terwijl Las Vegas een woestijnlocatie is. Maar de architecturale vorm hoeft daarom toch niet perse te veranderen? Ik geloof absoluut niet in lokaal *stilisme*, het idee dat de ene plek een andere stijl heeft dan de andere. Stijlen veranderen toch voortdurend: na gotiek kwam classicisme, enzovoorts. Let wel op, ik zeg niet dat alles overal moet kunnen. Kijk naar ons ontwerp voor STUK: dat kan je uiteraard niet in Las Vegas zetten.»

AD FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

COLLABORATIE

Veto: Wou je al van jongsaf architect worden?

Neutelings: «Nee. Ik ben een allochtoon van de tweede generatie: mijn ouders zijn in 1968 van Nederland naar België verhuisd. Na mijn humaniora in Brasschaat wou ik eigenlijk bio-chemicus worden. Ik vind het nog steeds spijtig dat ik dat niet gedaan heb, want ‘t is het beroep van het moment — mensen klonen en zo. Maar toen ik me ging inschrijven aan de Technische Universiteit in Delft, reed ik op m’n fiets voorbij een campusgebouw met een bordje “architectuur”. Dat vond ik ook wel interessant, en ik ben daar uiteindelijk binnengegaan. Architectuur spreekt me aan door haar breedheid: er zitten zowel wetenschappelijke, sociale, politieke als artistieke aspecten aan. Je werkt met mensen, geld, techniek.»

Veto: Daar zeg je het: geld. Hoe ga je om met de soms nogal platvloerse logica van opdrachtgevers, zoals bij die casino’s? Wat is daar nog “sociaal” aan?

Neutelings: «Die casino’s zijn heel sociaal hoor. Mensen komen er samen om zich te amuseren, en ze zitten vol oude vrouwtjes die er hun dagen komen slijten. Maar serieus, als architect kan je twee dingen doen. Ofwel zeg je: “Met zulke opdrachten wil ik niks te maken hebben, ik ga alleen maar sociale woningen, bejaardenhomes en ecologische huizen produceren”. Je kan ook zeggen: “Dat zijn óók opgaven die er zijn, eens kijken wat we ermee kunnen doen.” ‘t Is misschien een vorm van collaboratie, als je het zo wil stellen. Maar ik vind het een soort vluchtgedrag als je weigert om commerciële dingen te doen. Uiteindelijk is het allemaal massacultuur, en ik vind het boeiend om daarin te bewe-

gen. Natuurlijk zijn heel wat architecten *hoeren*: ze tekenen zwijzaam alles wat hen gevraagd wordt. Wij denken daarentegen dat we een meerwaarde kunnen bieden door dingen in vraag te stellen, of door een gebouw te maken dat de opdrachtgever niet eens zó bedoeld had. Zodra je zoiets kan, kan je iets doen met je vak waardoor je dingen beter maakt.»

PRAATJES

Veto: Je staat bekend voor je pleidooien voor een *expressieve architectuur*. Dat heb je gemeen met die andere bekende architect die in Leuven actief is geweest: Renaat Braem, de ontwerper van Sint-Maartensdal.

Neutelings: «Dat is een mooi compliment. Ik ben een bewonderaar van Braem: enerzijds volgde hij het functionalisme van Le Corbusier, maar anderzijds was hij ook een romanticus, een soort decoratief-sculpturale architect.»

Veto: Braem wou na WO II met zijn architectuur de wereld verbeteren.

Neutelings: «Ja kijk, het probleem is dat architecten vroeger teveel praatjes maakten: ze ambieerden zaken die ze nooit konden inlossen. En de mensen gingen die ambities dan afmeten aan hun gebouwen. Wij zijn natuurlijk allemaal laf tegenwoordig: de architecten van vandaag doen dat niet meer. Braem leefde in de tijd van de grote idealen: je moest onder het vaandel van het één of het andere lopen. Tegenwoordig kan je shoppen, en overal een beetje bijhangen. Vroeger was je sterk afhankelijk van politieke systemen. Dat is voorbij, ik heb geen partijkaart of wat dan ook. In elk geval: Renaat Braem zou nooit een casino hebben gebouwd.»

NAPOLEON, IK WIL MIJN PROFESSOREN IN HET GAREEL LATEN LOPEN. HOE DEED JIJ DAT MET JE FRANSE SOLDATEN?

SIMPEL! DREIGEN MET WATER EN ZEEP...

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan
de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/
nieuwsbrief

(advertentie)

Taxi's Kenny

Napoleon achterna

Het idee van een Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven (KCK) is gelanceerd. En wel door de K.U.Leuven zelf: rector Marc Vervenne en zijn ploeg schreven een conceptnota en stellen die nu ook voor aan alle betrokkenen. De rector toont dus eindelijk dat hij visie heeft en die op daadkrachtige wijze kan verkopen. Een geruststelling voor alle mensen die in Vervenne een wollig personage zonder visie of daadkracht zagen. Of is dat enkel op het eerste oppervlakkige gezicht?

BRIESENDE VERVENNE

De belangrijkste verwezenlijking van Vervenne was tot nu toe het terugbrengen van de rust in het professorenkorps en bij het personeel. Dat was nodig, want oud-rector Oosterlinck had tijdens zijn laatste mandaat, voornamelijk door de associatievorming, heel wat ‘bruuske’ vernieuwingen doorgevoerd, vaak met ijzeren hand. De academische gemeenschap kon maar baat hebben bij een nieuwe rector die de gemoederen kon bedaren en de voorheen genomen beslissingen rustig bestendigen. De milde, terughoudende spreektrant zou contesterende stemmen zachtjes in slaap wiegen. Dat lukte half: het luidop contesteren werd eerst tot gemor en toen tot gemompel.

Tot Vervenne op de vorige Academische Raad (AR) zijn stem verhef, zich kwaad maakte en warmepel zijn autoriteit liet gelden om het KCK meteen te bespreken. De decanen stonden immers niet te springen om al zo snel dat revolutionaire concept onder handen te nemen. Vervenne voelde echter de hete adem van de pers in zijn nek en had, om toch als eerste naar buiten te kunnen komen met het nieuws, al een primeur klaarliggen voor CampusKrant. Dus moest de Academische Raad zich wel buigen over het KCK. Meer zelfs, van de leden van de AR (waaronder de decanen en studentenvertegenwoordigers) werd impliciet verwacht de nota zonder veel boe of ba goed te keuren. Op de AR werd de nota echter onthaald op het nodige scepticisme, waarop Vervenne in boosheid ontstak. De AR-leden waren een briesende Vervenne niet gewend en lieten hem betijen. De nota werd uiteindelijk snel en tegen de zin van de leden goedgekeurd. Een week later wist “heel” Vlaanderen van de conceptnota en werd het KCK ook op de Raad van Bestuur van de associatie toegelicht door de rector. Het (academische) personeel was in snelheid gepakt, felle reacties bleven uit. De algemeen directeurs van de hogescholen bleken positief in een eerste reactie. Enkel “zegebulletins” werden de wereld ingestuurd.

MINZAME VERVENNE

Op de volgende pagina van deze *Veto* getuigt een decaan dat zijn collega’s “eerder negatief en soms zeer negatief” staan tegenover de huidige conceptversie van het KCK. Niemand twijfelt er uiteraard aan dat nieuwe structuren moeten worden opgericht, maar hoe die er zullen uitzien is een groot punt van discussie. Om zulke noodzakelijke grootscheepse veranderingen door te voeren dient een rector (en zijn meest nabije medewerkers) niet alleen daadkracht, maar ook met zorgvuldige timing en bijzonder veel politieke feeling aan de dag leggen. Eigenschappen die de huidige rector nog moet bewijzen te hebben. De minzame Vervenne toonde zich in dit dossier als een kat in het nauw. Door middel van emotionele chantage duwde hij deze “revolutionaire” nota in een mum van tijd door de strot van zijn decanen en studenten. Het is maar zeer de vraag of deze blitz-overwinning ook een duurzaam effect heeft. Wat is immers de waarde van een beslissing die gebaseerd is op een woedeuitbarsting in plaats van op consensus? De anders zo wijfelende Vervenne overcompenseerde in dit dossier, maar zal een heel ander gelaat moeten tonen wil hij zijn voorganger Napoleon succesvol achternagaan. Hij mag daarbij niet vergeten dat er vaak kritiek kwam op diens plannen, maar vaker nog op de manier waarop hij ze communiceerde. Juist op dat vlak werd er van Vervenne heel wat verwacht.

Simon Horsten

Dit artikel is een opiniestuk en dus per definitie enkel voor rekening van de auteur. Het stuk raakte — helaas — niet meer goedgekeurd op de Academische Raad van de K.U.Leuven, waardoor het niet kan gepubliceerd worden als officieel document van universiteitswege.

OPNAME HOGESCHOLEN IN K.U.LEUVEN STUIT OP WEERSTAND
BINNEN UNIVERSITEIT:

“Wat winnen wij hierbij?”

Tot nog toe waren de reacties op rector Vervennes concept van een Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven (zie *Veto 18*) overwegend positief, vooral vanuit de hogescholen. Maar binnen de universiteit zelf blijken de emoties hoog op te lopen.

Simon Horsten

De communicatie over het voorlopige concept van de toekomst van de associatie was er zeer snel. Tenminste, in de media. Binnen de K.U.Leuven zelf kwam de berichtgeving verrassend aan en reageerde men aanvankelijk nauwelijks. Nu de rook is opgetrokken, komen de eerste reacties los.

VERWERPELIJK

“De decanen zijn momenteel eerder negatief en soms zeer negatief,” getuigt een Leuvense decaan. Hij en zijn collega's waren al op een Academische Raad ingelicht over het voorstel van Vervenne, die zich daar overigens voor het eerst tijdens zijn mandaat kwaad maakte. Dezelfde decaan geeft aan dat het immense netwerk met meer dan 73.000 studenten niet meer of nauwelijks nog bestuurbaar zal zijn. “Bovendien,” zo vult hij aan, “is de K.U.Leuven een goed merk. Waarom het dan laten samensmelten met minder goede merken? Het duurt lang om een goede naam op te bouwen, maar die ben je snel weer kwijt.”

Die vrees overheerst ook bij economieprofessor Paul De Grauwe: “Dit plan dient de kwaliteit niet. Voor de hogescholen is het natuurlijk fantastisch nieuws: zij kunnen boven alles wat ze doen het etiket ‘K.U.Leuven’ plaatsen. Maar de universiteit haalt simpelweg haar reputatie naar beneden. Wat winnen wij hierbij?” Als expert in de economie stelt De Grauwe zich net als verscheidene decanen ook vragen bij de bestuurbaarheid van zo'n grote instelling: “Een schaalvergroting is verwerpelijk. Hoe groter de instelling, hoe groter de bureaucratie. Als je het vergelijkt met internationale topuniversiteiten zoals Harvard en Stanford, zie je dat die veel minder studenten hebben. De zegebulletins die over het KCK zijn rondgestuurd zouden eigenlijk trieste bulletins moeten zijn.”

GENOEG KWALITEIT

Toch zijn er niet enkel jammerklachten op te tekenen onder de professoren. Professor in de geschiedenis Jo Tollebeek staat zeer positief tegenover het concept van een overkoepelend netwerk. “Het ‘kantelen’ van de associatie in de universiteit is zeer goed. Deze operatie zal onder andere de democratisering van het hoger onderwijs zeer ten goede komen.” Als tegengewicht tegen De Grauwes voorbeeld van de Amerikaanse topuniversiteiten wijst Tollebeek erop dat in de Verenigde Staten inderdaad een klein deel van de studenten aan een topuniversiteit kan studeren, maar dat het grootste deel wel aan kwalitatief veel minder

hoogstaande instellingen vertoeft. De K.U.Leuven heeft volgens Tollebeek ook genoeg kwaliteit in huis om het samengaan met de hogescholen inhoudelijk te doen slagen: “Het bestuur van zo'n immense instelling is natuurlijk een uitdaging. Maar ik heb vertrouwen in rector Vervenne en associatievoorzitter Oosterlinck. En overigens slaagt men er in Amerika ook in zulke mastodontuniversiteiten te besturen.”

EIGENHEID

Verder dient ook de positieve berichtgeving vanuit de hogescholen te worden gerelativeerd. Niet iedereen staat daar te springen om volledig samen te gaan met de K.U.Leuven, al is het vaak om tegengestelde redenen dan de universiteitsmensen aanhalen. Algemeen directeur van de Katholieke Hogeschool Leuven Toon Martens is voorzichtig sceptisch: “De vrees om door de universiteiten overheerst te worden is zeker aanwezig, al is er natuurlijk nog niet gepraat over de grotere structuren. Dit concept is nog maar een korte nota, een beginpunt.” Martens haalt ook de eigenheid van het hogeschoolorderwijs aan als belangrijk aandachtspunt.

Op 16 april vindt er een Buitengewone Academische Raad plaats om het concept Kennis- en Competentienetwerk K.U.Leuven grondig te bespreken binnen de universiteit. Zie opinie-artikel pagina 2.

BACHELOR
KUNSTSTOFFENVERWERKING
ZONDER WAARSCHUWING
AFGESCHAFTKHBO pleegt
contractbreuk

De bachelorstudenten Kunststoffenverwerking van de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende (KHBO) kregen begin tweede semester te horen dat hun opleiding werd stopgezet. Maar de studenten tekenden aan het begin van het academiejaar een diplomacontract. Er is een oplossing voorgesteld.

Maarten Goethals

De driejarige academische bacheloropleiding kunststoffenverwerking met daarop aansluitend een master in kunststoffentechnologie werd drie jaar geleden ingericht door de KHBO in samenwerking met de faculteit Toegepaste wetenschappen van de K.U.Leuven en het Vlaams Kunststoffencentrum. In het verleden bood de Hogeschool Gent deze aan. Omwille van financiële redenen zag die instelling zich genoodzaakt het ganse programma te schrappen. Hetzelfde is intussen in Oostende gebeurd voor het bachelorprogramma.

Studenten kregen te horen dat
opleiding geschrapt was

In het begin van het tweede semester kregen de studenten van het eerste en tweede jaar kunststoffenverwerking, die aan het begin van het academiejaar een contract tekenden, te horen dat hun bachelor niet langer wordt aangeboden. Aan derdejaars wordt de mogelijkheid nog geboden de opleiding te voltooien. De KHBO argumenteerde, in het kader van rationalisering, dat er te weinig belangstellenden waren en dat bovendien de nodige financiële middelen — die uit de privésector zouden komen — ontbraken.

Aan de negen studenten werd de keuze gelaten om, wegens een grote overlapping, over te stappen naar de bachelors Bouwkunde, Elektronica of Elektromechanica — allesbehalve hun eerste idee. Omdat de studenten toch hun master zouden kunnen volgen, worden nu verplichte kunststofgerichte vakken — 10 à 15 studiepunten — ingebouwd in het curriculum van elektromechanica. Dit moeten stages en een thesis in de kunststofrichting mogelijk maken. Hoewel het een oplossing is, voelen de studenten zich gekrenkt in hun vertrouwen.

Toen het bericht bekend raakte, vreesden de studenten dat onmiddellijk ook de master zou worden geschrapt. Hierop werd de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) te hulp geroepen. Na politieke en diplomatieke druk besloot de KHBO zijn garanties te geven voor de master. Op 11 april wordt het programma voorgelegd. StAL ijvert hierbij voor een schriftelijke neerslag van de condities en voorwaarden, met daaronder zowel de handtekeningen van de studenten als de instelling.

StAL raadde de studenten ook aan om Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) te contacteren. Deze liet via brief echter weten daar niet in tussen te komen. “Op zich komt het de hogeschool zelf toe om binnen haar decretaal bepaalde onderwijsbevoegdheid opleidingen aan te bieden of stop te zetten.” Vandenbroucke wees wel op het feit dat de studenten een diplomacontract hebben afgesloten en dat in de KHBO moeten kunnen afmaken.

De StAL vroeg intussen om de verslagen van de Raad van Bestuur van de KHBO en de begrotingen om het financiële plaatje te onderzoeken, maar tot nu toe hebben zij niets ontvangen. Ook de officiële studentenvertegenwoordigers van de instelling bezitten die niet.

VLAAMSE EN WAALSE STUDENTEN KOMEN WÉL OVEREEN

Tegen hogere inschrijvingsgelden

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en haar Franstalige tegenhanger brachten vorige donderdag in Brussel een duizendtal studenten en sympathisanten op de been om Waals Minister van Onderwijs Marie-Dominique Simonet duidelijk te maken dat onderwijs een recht is en geen privilege.

Ilse De Witte

De plaats en de datum van de manifestatie werden een aantal keren gewijzigd, maar “alles in acht genomen zijn we tevreden met de opkomst van een duizendtal zéér enthousiaste betogers,” aldus Fédération des Etudiants Francophones (FEF).

Het arbitragehof sprak zich onlangs uit in het nadeel van de FEF. De studenten vonden er geen gehoor voor de klacht dat Franstalige onderwijsinstellingen — tegen eerdere afspraken in — onder het mom van administratieve of andere bijkomende kosten de inschrijvingsgelden op verdoken wijze de hoogte in stuwden. Samen met de recente aanbeveling van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) om de inschrijvingsgelden in Vlaanderen op te trekken om de hoogstaande kwaliteit van het onderwijs te blijven verzekeren, zorgde de uitspraak van het arbitragehof voor een golf van verontrusting onder de studenten aan beide zijden van de taalgrens.

Een delegatie van de Fédération des Etudiant(e)s Francophones werd ontvangen door de Waalse minister van Onderwijs. De studenten waren niet echt onder de indruk van het onderhoud. Op de vraag wat er met het gesprek bereikt werd antwoorden zij droog: “Rien du tout.” Al vanaf september vragen de Franstalige studenten een herfinanciering van het hoger onderwijs. “De minister geeft ons wel gelijk. Het Franstalig onderwijs heeft geld tekort. Simonet belooft de problemen die we aanklaarten aan te pakken, maar ze wil niet meer middelen

voor onderwijs vragen. Hoe ze het Franstalig onderwijs dan betaalbaar wil houden: het is ons een raadsel.”

SOLIDAIR

Van een groeiend onbegrip tussen Vlamingen en Walen is binnen het studentenmilieu geen sprake. De Vlaamse en Waalse studenten vinden elkaar volledig terug in de eisen die ze stellen:

‘Fefienne’ Amélie vuurt haar troepen aan.

(foto Simon Horsten)

een herziening van artikel 24 van de Belgische grondwet. Het VN-verdrag, dat België mee onderschreef in 1966 en waarin de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor iedereen voorop staat, willen de studenten in de constitutie opgenomen zien. Ondanks de garantie van de Vlaamse Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke dat er van hogere inschrijvingsgelden in Vlaanderen — ook niet als administratieve of bijkomende inschrijvingsgelden — geen sprake kan zijn, blijven de Vlaamse studenten solidair.

WAAROM ALLOCHTONEN HUN GELD NIET WAARD ZIJN

Allochtone studenten zijn wél doelgroep

Allochtone studenten beginnen wél gemotiveerd aan een voortgezette opleiding, maar de concrete vertaling ervan in diploma's blijft uit, zo luidde het op de jongste studiedag van de Koning Boudewijnstichting. De begeleiding van allochtone studenten op hogere onderwijsniveaus is voor verbetering vatbaar. Biedt het nieuwe financieringsmodel van Vandenbroucke voldoende soelaas?

Ilse De Witte

Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke toont zich bezorgd om de kwetsbare groepen in de samenleving en wil met zijn nieuwe financieringsmodel onderwijsinstellingen stimuleren om deze doelgroepen een betere studiebegeleiding te bieden. Op een studiedag van de Koning Boudewijnstichting afgelopen week bleek eens te meer dat de slaagcijfers van allochtone studenten in het hoger onderwijs zeer laag liggen. Waar er bij autochtone studenten één op twee slaagt, slaagt slechts één op drie van de allochtonen. Bij islamallochtone studenten — studenten afkomstig uit Turkije, Maghreb of Arabische wereld — daalt het aantal geslaagden zelfs tot één op vijf. Hoewel de studiepunten van studenten met een functiebeperking, beursstudenten en werkstudenten — de andere kwetsbare groepen — anderhalf keer meetellen in de verdeling van de financiële middelen voor de hoger onderwijsinstellingen, is er zo'n structurele financiering niet voorzien om begeleiding op maat van allochtone studenten te ondersteunen. Vandenbroucke voorziet wel in extra middelen voor de lerarenopleiding, want allochtone rolmodellen voor de klas zijn onontbeerlijk, en een aanmoedigingsfonds in de eerste plaats bedoeld voor allochtone studenten, maar ook voor andere groepen die extra ondersteuning kunnen gebruiken. De middelen hiervan zullen in eerste instantie voor drie jaar lineair worden verdeeld, op basis van de grootte van de onderwijsinstelling — dus niet op basis van het aandeel allochtonen in de studentenpopulatie of de begeleiding die reeds geboden wordt aan instellingen. In een tweede fase zullen beheersovereenkomsten voor vijf jaar worden afgesloten. De instellingen zullen dan financieel beloofd worden voor de geleverde inspanningen. De evaluatiecriteria moeten nog worden opgesteld.

DUBBEL

De onmogelijkheid om allochtonen te definiëren is een non-argument in de discussie, want voor onderzoeksdoelinden valt 'een allochtone student' wel te definiëren. Meryem Almaci, die onderzoek verrichtte naar de deelname

van allochtonen aan het hoger onderwijs, is vragende partij voor het openstellen van de gegevens van het Rijksregister, onder strenge voorwaarden. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) vraagt hetzelfde maar dan om extra financiering aan instellingen te kunnen toekennen op basis van het aantal allochtonen. Het kabinet van Onderwijs weet te melden dat de meeste allochtone studenten toch een beurs hebben en dus dubbel geteld zouden worden bij een extra weging van de studiepunten van allochtone studenten. Vandenbroucke wil de instellingen ook toelaten expertise op te bouwen en projecten op touw te zetten, alvorens instellingen af te rekenen op de prestaties. Daarom worden de middelen van het aanmoedig-

beurs. Toch hebben ook zij heel andere noden waaraan een instelling tegemoet moet komen, zij worden wél meegenomen in de weging. Uit onderzoek blijkt dat grote instellingen niet zelden een kleiner aandeel allochtonen huisvesten onder andere omwille van hun geografische ligging van deze instellingen. Zo wonen er relatief weinig allochtonen in West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, terwijl in steden als Antwerpen of Brussel de concentratie erg groot is. De kleinere instellingen geconfronteerd met een divers studentenbestand, waarvan verscheidene al jaren een diversiteitswerking uitgebouwd hebben, gaan in ieder geval relatief meer geld moeten bijpassen. Zij moeten nu vaak het geld bij elkaar schrapen, beroep doen op vrijwilligers om de bijkomende aandacht te kunnen besteden aan deze groep van studenten. Ik vind een waarschuwing op zijn plaats, omdat deze instellingen niet meer in staat zullen zijn deze begeleiding te blijven aanbieden indien ze geld zouden verliezen.»

HANDVATEN

«Daarbij komt dat er vanaf 2009 misschien sprake zou zijn van cofinanciering. Wederom een principe waar grote instellingen baat bij hebben, omdat zij kunnen rekenen op schaalvoordelen bij het organiseren van extra begeleiding voor studenten. Het gaat trouwens niet louter om allochtone studenten, ook vele autochtone studenten hebben te kampen met allerlei problemen, waaronder het verwerven van academisch Nederlands. Niettemin valt niet te ontkennen dat allochtonen als groep zeer zwak staan in het hoger onderwijs.»

Op het niveau van het hoger onderwijs moet nog heel wat bijgestuurd worden. Daarbij hoeft geen ganse generatie jongeren verloren te gaan. Als de studiekeuze vaststaat, kan er een traject uitgestippeld worden waarin een student de nodige competenties kan vergaren die hij tekort komt. Almaci is een voorstander van intakegesprekken — ook voor autochtone studenten — waarbij samen met de student gepeild wordt naar die competenties zodat voorbereidende cursussen of een individueel traject voorgesteld kunnen worden. Taalzwakke allochtonen en autochtonen zouden via een — al dan niet verplichte — test van academisch Nederlands opgespoord kunnen worden. Volgens Almaci zijn studenten zich vaak niet eens bewust van dat zij qua taal of op andere gebieden niet sterk genoeg in de schoenen staan om een hogere studie aan te vatten. Tegelijkertijd moet ook de instelling expliciet en vanuit een positieve keuze, ruimte maken voor diversiteit. «Uit mijn onderzoek leer ik dat het gaat om een groep met een enorme ambitie. Daarom moeten wij handvaten reiken en bruggen creëren, opdat meer studenten daadwerkelijk met een diploma onder de arm naar buiten zouden stappen.»

ingsfonds eerst volgens grootte van de instelling toegekend. **Meryem Almaci:** «Hoewel uit onderzoek blijkt dat de sociaal-economische status van allochtone studenten in het hoger onderwijs zeer laag is, hebben die met meer verscheiden problemen kampen dan beursstudenten in het algemeen. Bij beursstudenten gaat het onder andere om een compensatie van de verlaagde inschrijvingsgelden. Ook studenten met een functiebeperking zullen vaak beroep kunnen doen op een

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Meer geld voor onderwijs

Van de vijf miljoen euro voor de K.U.Leuven die vanaf 2008 in de gewone werkingstoelagen worden opgenomen, zal vier miljoen naar onderwijs gaan. De helft daarvan wordt verdeeld onder de faculteiten en de diensten, de overige twee miljoen worden gereserveerd voor projecten en investeringen, zowel voor OI-projecten (OnderwijsInnovatie), OOF-projecten (OnderwijsOntwikkelingsFonds) als didactische uitrusting en impulsprojecten onderwijs. Het resterende miljoen euro wordt toegevoegd aan de begroting van de algemene diensten van de universiteit.

Tot 2007 was het bedrag niet structureel, maar werd het jaarlijks aan de K.U.Leuven toegekend als 'aanvullende middelen voor onderwijs'.

Universiteit onderzoekt onderzoek

De toponderzoekster van de K.U.Leuven, professor Catherine Verfaillie, heeft een probleem. In het wetenschappelijke tijdschrift *New Scientist* verscheen deze maand alweer een artikel waarin haar stamcelonderzoek op de korrel werd genomen. Eerder al bleek dat Verfaillie fouten had gemaakt in publicaties over haar onderzoek uit 2002. Na onderzoek besloot een Amerikaanse commissie dat het om "eerlijke fouten" ging, niet om vervalsingen.

Nu zou het gaan om fouten in een patentaanvraag. Bepaalde foto's zouden naar de verkeerde experimenten verwijzen. De K.U.Leuven — die Verfaillie met onverholen trots terughaalde uit de Verenigde Staten om haar in Leuven aan het hoofd van het Stamcelinstituut te plaatsen — opent nu zelf een onderzoek naar en het onderzoek van de wereldbepaalde Verfaillie. De kersverse Commissie voor Wetenschappelijke Integriteit zal zich hiermee bezighouden.

Het Stamcelinstituut zelf houdt het erop dat er een paar "slordigheden" in het stamcelonderzoek zijn gesloten. De universiteit roept op tot een "sereen klimaat waar professor Verfaillie recht heeft".

HIBO's tevreden met meer geld

De Huisartsen In BeroepsOpleiding (HIBO's) klagen al geruime tijd: hun verloning zou ontoereikend zijn en hun statuut rondt een schande. Ze trokken met hun klachten en eisen naar het kabinet van federaal minister van Volksgezondheid Rudy Demotte en dreigden er zelfs mee zich volgend jaar massaal te onthouden van inschrijvingen voor het HIBO-schap. Nu komt het kabinet-Demotte echter tegemoet aan de huisartsen in spe: vanaf volgend jaar krijgen ze per maand een loonsverhoging van 400 euro en nu al zal ook het proces in werking worden gezet om tegen 2008 een nieuw statuut klaar te stomen.

Fietsen in een u-vorm

Momenteel zijn er zo'n 4.000 plaatsen in de Leuvense fietsenstallingen. De schepen van Openbare Werken, Dirk Robbeets, verklaart het aantal plaatsen nu te willen verdubbelen. Er zal gebruik gemaakt worden van fietsenstallingen in een u-vorm in plaats van de metalen stallingen die nu het Leuvense straatbeeld mee bepalen. Naar verluidt nodigen de huidige modellen makkelijker uit tot vandalisme aangezien het voorwiel erin geklemd wordt.

Vervennes harde tijd

In een emotioneel interview met het dagblad *De Standaard* verklaart de Leuvense rector Marc Vervenne dat de rectorverkiezing van twee jaar geleden een "harde tijd" was, meer zelfs: "Ik denk niet dat ik er een tweede keer aan zou meedoen."

Opmerkelijke VLIR-visie

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), die de Vlaamse universiteiten verenigt, heeft een opmerkelijke visie op hoger onderwijs geschreven. Zo pleit men volop voor meer beleidsautonomie, lees: tegen *accountability*. De universiteiten zouden graag zelf meer onderwijsbevoegdheden krijgen die nu in handen zijn van de Vlaamse overheid. Er moet

volgens de VLIR "worden gestreefd naar een evolutie van *low trust* naar *high trust*."

Ook opvallend is de voorkeur voor een "rationalisatie op het niveau van de instroom van de studenten", oftewel: selectie aan de poort, wat indruist tegen het door de studenten zo hoog in het vaandel gedragen principe van democratisering van het onderwijs.

Vertrek bestuurders

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) beleeft intern niet haar meest vlekkeloze jaar. Zaterdag stapten twee leden van de Raad van Bestuur van de vereniging uit eigen beweging op. Beiden hadden zich vorige week nog achter een motie van wantrouwen geschaard tegen een collega-RvB-lid, maar de motie bleek op de Algemene Vergadering van VVS niet op een meerderheid te kunnen rekenen. Twee dagen later laten de ontevreden RvB'ers weten niet overweg te kunnen met "bepaalde types mensen" binnen VVS wier competentie ze in twijfel trekken. Ze verwijzen naar een "kleinlinkse groep" en een aantal "eeuwige studenten" die volgens hen niet in VVS zouden passen. Pittig detail is dat de communicatie naar de pers gebeurde via een anoniem hotmail-adres, en niet via een officieel of verificerbaar adres. De ontevreden RvB'ers hadden enkel VVS zelf op de hoogte gesteld van hun vertrek. Het is gissen naar wie de externe mail heeft gestuurd. (sh)

OFF THE RECTOR (3): INTERVIEW MET FRANCIS VAN LOON, RECTOR U.A.

“Ook Leuven kan niet in alles goed zijn”

Terwijl de grote broers K.U.Leuven en UGent een spelletje machtspolitiek spelen, gaat de derde met het been lopen. De Universiteit Antwerpen heeft zich de afgelopen jaren ongestoord kunnen profileren op tal van terreinen, en neemt zo een unieke, onafhankelijke positie in. Rector Francis Van Loon over zijn Universiteit Antwerpen en haar ambities.

Maarten Goethals & Gertie De Fraeye

Rector Van Loon: «De Universiteit Antwerpen is een heel jonge universiteit. Ze is het resultaat van een fusie tussen de drie voormalige Antwerpse universiteiten in 2003. De katholieke UFSIA bood enkel humane wetenschappen aan, inclusief een volledige faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW), en was gesitueerd op de huidige stadscampus. Het was een Jezuïetencollege, waarvan de roots teruggaan tot 1852. De vroegere RUCA, een gemeenschapsuniversiteit, was dan weer gespecialiseerd in exacte wetenschappen en economie. De derde peiler was de UIA, die doctoraats- en licentiaatsopleidingen aanbood voor zowel UFSIA als RUCA, behalve TEW.»

«In de periode voorafgaand aan de fusie bestond er al een confederale structuur. Ook de faculteiten TEW van UFSIA en RUCA waren al samengevoegd onder één dak. Dan kwam ik in het vizier, ik werd rector-voorzitter. De fusieakkoorden werden snel onderhandeld. Toch blijven we met 10.000 studenten eerder klein, hoewel we zeven faculteiten omvatten.»

Veto: De K.U.Leuven hanteert het onderwijsconcept 'begeleide zelfstudie'. Wat is het concept van de Universiteit Antwerpen?

Van Loon: «Sinds de oprichting van de Universiteit Antwerpen hebben we gekozen voor 'studentgecentreerd onderwijs' en voor 'competentiegericht onderwijs', als belangrijkste slagwoorden. 'Internationaal' is de derde peiler. Dat is een heel concept, 'begeleide zelfstudie' is daar een klein stukje van.»

ONVOLLEDIG

Veto: Streeft de Universiteit Antwerpen een verdere uitbreiding na?

Van Loon: «We zijn geen vragende partij voor nieuwe opleidingen, dat heeft geen zin. Nu sturen we enkel nog aan op het afbouwen van richtingen, samenwerken en rationaliseren. We hebben een onvolledig, maar wel een volwaardig aanbod. Ons studentenaantal bedraagt slechts een derde van dat van de K.U.Leuven en de UGent. Maar als je de faculteiten op zich bekijkt, is er geen enkele kleine bij, en dat willen we ook niet. De faculteit economie is zelfs de grootste van Vlaanderen.»

“De academisering afronden tegen 2012 is onmogelijk en onrealistisch”

Veto: Hoe wordt de verhouding onderwijs – onderzoek weerspiegeld in het universitair budget?

Van Loon: «Slechts een kwart van het universitair budget is op onderwijs gericht, driekwart op onderzoek. Zonder studenten zijn we natuurlijk niets. Het overheidsbudget wordt ongeveer evenredig verdeeld over onderwijs en onderzoek. Maar in de totale begroting komt meer dan de helft van de werkingsmiddelen van buitenaf.»

«Hierin bestaat er natuurlijk een groot verschil met hogescholen, waarbij het budget voor 99% naar onderwijs en slechts voor 1% naar onderzoek gaat. Zie je de moeilijkheden? De twee-cycli-opleidingen moeten naar de universiteit overgeheveld worden, maar dit is een bijna onvergelijkbare context. We zullen nog tijd nodig hebben om dit allemaal recht te

(foto Christophe Ketels)

trekken.»

Veto: Zal de academisering van de hogescholen lukken tegen 2012, de vooropgestelde einddatum?

Van Loon: «Dat is onmogelijk en onrealistisch met de middelen die de overheid nu voorziet. De overheveling van de twee-cycli-opleidingen naar het universitaire niveau is bovendien een kwestie van mentaliteit en onderzoekscultuur. Ze brengt een hele schok teweeg, het duurt twintig jaar vooraleer de oude mentaliteit er helemaal uitgegroeid is. Het zal een proces van lange adem zijn, maar het moet wel gebeuren.»

MACHTSSPEL

Veto: De universiteiten hebben zich steeds meer omgevormd tot associaties met hogescholen. Hoe is dat in Antwerpen verlopen?

Van Loon: «Dat is voor ons niet nieuw, wij werken al tien jaar samen met de hogescholen. Het begrip 'associatie' heeft de minister (voormalig minister van Onderwijs Vanderpoorten, red.) deels hier gehaald. Je moet in die samenwerking wel consequent zijn. Als de hogescholen geacademiseerd worden, moet je ze ook een plaats geven in de universitaire structuren. Dat is een onafwendbare evolutie, en daar ben ik ook voorstander van.»

«Ik kan niet voorspellen waar de Antwerpse associatie binnen tien jaar zal staan. Hoe zal de academisering verlopen? Wordt het een succes? Niemand weet dat. De academisering zal zeker niet voor alle richtingen een succes zijn, sommigen zullen de academische standaarden niet kunnen halen. Het blijft koffiedik kijken.»

Veto: K.U.Leuven en UGent zijn door hun associaties uitgegroeid tot twee machtspolen. Welke positie neemt de Universiteit Antwerpen in het Vlaamse onderwijslandschap?

Van Loon: «De UA volgt de evolutie in het hoger onderwijslandschap nauwgelet, maar mengt zich niet in de discussie tussen de twee grote universiteiten. Ik heb me daar nooit in gemoeid en ik trek me er ook niets van aan. En dat is een heel comfortabele positie. We zijn klein of middelgroot, maar we hebben ook onze eigen niche, waar we goed in zijn op wereldniveau. Het Vlaamse niveau is immers relatief. Bovendien kan ook Leuven niet in alles goed zijn, vergeet dat maar. Als de twee grote universiteiten in Vlaanderen denken dat ze alles kunnen, en dat ze dat het best kunnen, waarover moeten we dan nog praten?»

CENTEN

«Er moet dus meer samenwerking komen. Associaties hebben veel voordelen, zoals rationalisering binnen de associatie. Maar die samenwerking is veel moeilijker over de associatiegrenzen heen. Een mooi voorbeeld is de Lessius-Hogeschool (lid van de Associatie K.U.Leuven, red.), slechts 500 meter hiervandaan. Wat is de maatschappelijke zin om onze richtingen en de hunne, dubbel aan te bieden? Dat kan je nergens rationeel uitleggen, behalve binnen de Vlaamse context. Twintig kilometer ver in Nederland kent men de associaties al niet meer.»

«Ze zijn enkel relevant voor onderwijs met kleine richtingen, waarvan je toch weet dat je internationaal niets betekent. Maar er moet bereidheid zijn om over de grenzen van de associaties heen te overleggen. En de overheid moet dat aanmoedigen. Voor onderwijs moet er een meer rationele aanpak gehanteerd worden, vooral in het geval van de mas-

“Het financieringsplan is ‘inhumaan’ voor de humane wetenschappen”

ter- en manama-opleidingen. Ook in ons onderzoek moeten we meer samenwerken. Associaties in hun huidige vorm zijn immers slechts tijdelijk. Laat de rest maar aan onze grote broers over.»

Veto: Minister van Onderwijs Vandenbroucke wil de financiering van de universiteiten herbekijken. Is dat wenselijk?

Van Loon: «Het is een revolutionair model, maar het is nog te instabiel. Er zijn immers inconsequenties tussen de input en de output (het plan financiert de 1ste bach opleidingen naargelang hun instroom, de latere jaren naargelang hun uitstroom, red.). Bovendien is het plan zeer onvriendelijk, zelfs 'inhumaan' voor de humane wetenschappen. De nieuwe financiering hangt immers af van een spel van gewichten. De humane wetenschappen krijgen slechts 1 gewicht toegerekend in de financiering, tegenover 4,2 voor geneeskunde. De universiteit zal dit verschil doorrekenen aan de faculteiten zelf. Vanwaar zullen de humane wetenschappen hun inkomsten nog halen? Zelfs diegenen die goed draaien, worden eigenlijk afgestraft.»

POTENTIEEL

Veto: Welke initiatieven neemt de Universiteit Antwerpen voor kansarme en allochtone studenten?

Van Loon: «In Antwerpen bevinden we ons in een bijzondere positie. 'Gelijke kansen en diversiteit' is hier dan ook een belangrijke op-

dracht. Maar we kunnen dit niet alleen, we doen het in samenwerking met de stad. Elke student met capaciteiten, die geen gelijke kansen heeft, moet immers opgevist worden. Het is zeer belangrijk dat dit potentieel niet verloren gaat, zowel voor de universiteit als voor de maatschappij.»

«We hebben een trampolineproject om de overstap van universiteit naar hogeschool, en andersom voor studenten te vergemakkelijken na een verkeerde studiekeuze. Dat is niet specifiek of exclusief voor kansarme studenten, maar in de praktijk hebben vooral zij baat bij dit project. Daarnaast heeft de UA het tutoraatproject opgezet. Tientallen van onze eigen studenten, die daarvoor betaald worden, werken met scholieren uit het middelbaar onderwijs. Ze geven bijles aan honderden leerlingen, om hen voor te bereiden op het hoger onderwijs. Het maakt niet uit of ze dan naar de hogeschool of de universiteit gaan. De scholieren kunnen hierdoor een goede en haalbare studiekeuze maken.»

Veto: Welke inspraak hebben studenten in het universiteitsbestuur?

Van Loon: «De studenten zijn aanwezig in de besluitvorming van het allerlaagste tot het allerhoogste niveau, van de faculteitsraden tot in de raden van bestuur. Zij hebben stemrecht, en hun mening wordt bijzonder gewaardeerd. Daarnaast houd ik een aantal keer per jaar ook een studentenoverleg met de studentenvertegenwoordigers. De studenten krijgen bovendien middelen ter beschikking om zich te organiseren. Wij moeten hen enkel stimuleren, verder zijn ze autonoom.»

PROFFEN EN POLITIEK

Veto: Is het belangrijk, naar aanleiding van de federale verkiezingen, dat de discussie ook kan plaatsvinden op de universiteit?

Van Loon: «Alle politieke debatten krijgen ruimte, op voorwaarde dat ze tegensprekelijk zijn, ook al zijn de deelnemers extreem-rechts of -links. Niemand mag uitgesloten worden, iedereen moet kunnen participeren. Dat is de breeddenkendheid van de universiteit. Debatten moet gestimuleerd worden, niet alleen in de context van Antwerpen. Als Filip Dewinter hier komt debatteren met Guy Verhofstadt in een afgeladen aula, waarom niet?»

Veto: Welke rol mogen professoren spelen in het politieke debat?

Van Loon: «Professoren kunnen hieraan deelnemen, dat is hun individuele academische vrijheid. Professoren houden trouwens nogal vast aan die vrijheid. Als een professor een ambt in een gemeenteraad wil opnemen, is dat zijn eigen keuze. Een rector kan zo iets uiteraard niet doen, een decaan zou moeten kiezen tussen zijn functie aan de universiteit en zijn politieke ambt.»

«Als universiteit moeten wij natuurlijk een zekere afstandelijkheid bewaren. Wij kunnen geen directe politieke rol spelen, maar wel een maatschappelijke. We moeten informatie aanreiken en mogelijke oplossingen voor maatschappelijke problemen aan de hand van onderzoek en analyse.»

Off the rector?

Om niet onder de K.U.Leuven-toren te blijven zitten, richten we dit semester onze blik op de andere Vlaamse universiteiten, die tot ons spreken bij monde van hun respectievelijke rectoren. Rector Van Camp van de VUB en rector De Schepper van de UHasselt kwamen al aan bod, de andere krijg je om de twee weken voorgeschoteld.

In Veto 21: de Gentse rector Paul Van Cauwenbergh.

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (19): CAPITA SELECTA UIT DE COMMUNICATIEWETENSCHAP

Priesterworden punt be

Bij een vak met de titel 'Capita selecta' denken wij meteen aan een onsamenhangende bundel van artikels die slechts de helft van de te kennen stof omvat. Dat deze stelling zelfs zou opgaan voor de geselecteerde hoofdstukken van de Communicatiewetenschap was nooit in ons opgekomen.

Kenji Verstappen

Professor Dave Gelders — sportief doch afgeborsteld — begint zijn les met een verontschuldiging. De afgelopen 24 uur heeft hij zijn studenten gespamd met verschillende e-mails over het gastcollege. Maar voor we deze noble onbekende mogen verwelkomen, wil Gelders eerst zijn vorige les afronden. Wat zijn in de bedrijfswereld de voordelen van een goede reputatie, bijvoorbeeld? De les *Capita selecta* blijkt plots het etiket voor een veredelde cursus Marketingcommunicatie, al blijft het vak haar naam waardig. Slechts over twee van de zes opgesomde voordelen is er in de reader iets terug te vinden. We noteren ijverig mee, in de hoop dat de microfoon niet onder onze neus zal belanden. Gelders weet te boeien met voorbeelden uit het dagelijkse leven, maar hij gaat veel te snel.

Tijdens de pauze stormt een al even afgeborstelde, doch gekleed in maatpak en rood *plastronneke*, jongeman van de trap.

“Maar heeft Jezus niet gezegd dat,” horen we hem roepen in zijn gsm. Luttel minuten later kondigt Gelders Hans Geybels aan. Deze man is naast professor aan de K.U.Leuven ook woordvoerder van Kardinaal Danneels. Een *tjeef* in progressieve middens, maar het is te laat om weg te lopen.

Geybels begint zijn les met het klassieke communicatiemodel: een boodschap wordt door een zender naar een ontvanger gestuurd. We kunnen moeilijk geloven dat hier een hele wetenschap rond opgebouwd is en Geybels lijkt die mening te delen. Vele instellingen volgen dit model, maar is het niet wat kort door de bocht te stellen dat de ontvanger passief is en niet coproductief? De man geeft het voorbeeld van het kerkasiel. “Wij hebben altijd duidelijk gecommuniceerd, maar het is als een bal in ons gezicht teruggekeerd.” De boodschap had door een andere interpretatie van de politieke ontvanger immers een andere invulling gekregen: de kerk mag niet aan politiek doen.

De toon voor dit — goed gefundeerde — promopraatje voor de Kerk was gezet. Volgens Geybels moet de Kerk meer oog krijgen voor moderne communicatiemiddelen. Zo is er de website www.priesterworden.be (“ik herhaal: priesterworden punt be”). Dit is volgens de docent een goed voorbeeld van hoe het beter kan, alleen is het jammer dat het bisdom van Brugge deze site op haar eentje uit de grond heeft gestampt. Maar ja, elke bis-

schop is paus in eigen bisdom, en dat heeft ook voordelen. Neem nu het standpunt van onze Kardinaal Danneels tegen voorbehoedsmiddelen. Alleen al het woord doet Geybels giechelen. “Stel je voor dat er binnen een huwelijk AIDS voorkomt. De meesten kiezen niet voor onthouding (*giechelt*). Het niet gebruiken van een condoom in deze situatie vindt de Kardinaal een met de voeten treden van een nog groter gebod, namelijk niet doden.” Lokale kerken nemen dus andere posities in. In Afrika zou Danneels daar blijkbaar niet mee moeten afkomen. Zo vertelde iemand hem ooit: “Je vreet toch ook geen banaan met de schil eronder!”

Toch laat Danneels zich niet zomaar voor iedere kar spannen. Onlangs vroeg een belangengroep om steun van de kerk inzake dementie. Deze aandoening zou verkeerd in de media komen, en na goede beargumentering is de kerk daar toch in gevolgd. “Dementen zijn natuurlijk geen blonde ariërs, die avontuurlijk en goed in bed zijn, maar het is ook niet zo dat zij niets meer kunnen.” Geybels vervolgt: “De media is vrij liberaal. Zelfs de linksen hebben geen eigen krant meer.” Wanneer driekwart van de pers dan pro euthanasie pleit, heeft de kerk geen verhaal meer. “The message is massage. Alles wordt gerecipeerd als het maar zacht genoeg wordt ingemasseed.” Is dat dan geen truc die de kerk zelf eeuwenlang heeft gehandhaafd?

Tot slot krijgen de media nog een laatste

veeg uit de pan, kwestie van de toekomstige actoren in die wereld even wat moraal bij te brengen. “Toen ik op de voorpagina van een krant las dat de paus een nieuw mutsje had gekocht, riep ik: ‘wat krijgen we nu!’ Onze boodschap komt nooit in de krant.” Misschien kent de kerk wel een probleem in *branding*? “Iedereen weet dat Harley Davidson de slechtste *motsjekletten* maakt, maar door symbolen en rituelen in de vorm van meetings, slagen zij wel in het creëren van een *corporate religion*. We laten ons de kaas van de boterham eten!” Voor Geybels aan zijn volgende telefoongesprek begint, geeft hij nog één tip. “Als ik een lastige vraag niet kan beantwoorden, gebruik ik een klassieke Jezuitentruc. Gewoon een vraag terugstellen!” Misschien was het geen goed idee om potentiële journalisten nu al in de kaarten te laten kijken.

Steekkaart

Prof: Dave Gelders en gastdocent Hans Geybels

Wie: 2e en 3e Bach Communicatiewetenschappen

Waar: AV 01.12

Wanneer: Dinsdag van 14u tot 16u en donderdag van 11u tot 13u

VAN 'T VAT (4) : 'T VLIEGEND VARKEN

Honderd bieren en een flipperkast

Een bruin café met discolichten, een pooltafel, een flipperkast, gezelschapsspellen en een voetbalmatch op groot scherm? Het kan allemaal in café 't Vliegend Varken of kortweg 't Varken. Wij brachten een bezoekje aan deze eclecticische kroeg en zetten ons aan de toog onder een gemotoriseerd vliegend varkentje.

Ann Van Beurden

Aan een tafeltje zitten wat studenten en jonge werkmensen te kaarten. Gezien het bierkaartje met de scores gaat het om wiezen. Aan een andere tafel openen enkele studenten de speldoos van Trivial Pursuit. Het is kalm op deze woensdagavond. Barman Chris beaamt: “Ja, het is al heel de week verdacht rustig geweest.” Nochtans druppelen tijdens ons bezoek regelmatig nieuwe mensen binnen.

Buiten de *troela*, de huiscocktail waartoe we ons laten verleiden, staan er heel wat bijzonderheden op de kaart van het café. Vooral de grote biercollectie is wijd en zijd bekend. Chris vertelt ons dat op de bierkaart maar liefst 99 vaste bieren

staan. Elke maand komt daar ook een gastbier bij. “En nog vragen de klanten soms rare dingen zoals een kriel Lindemans framboos of een groene Chimay,” lacht hij. Chris en zijn kompaan Wim zijn bijzonder trots op hun eigen Vliegend Varken-bier dat de klant dan ook rechtstreeks van het vat kan krijgen. Het is een zacht biertje van een achttal graden. “Het loopt goed binnen, maar je gaat het wel voelen,” grapt Chris. “Wat andere cafés ook zeker niet hebben is onze ganse collectie oude geuzen en krieken op kurk zoals Girardin, Boon, Oude Beersel en De Cam.”

DISCOLIGHT

Op de vraag welke muziekstijl de klant kan verwachten in 't Varken antwoordt Chris: “Dat varieert van Stubrumuziek zoals De Afrekening of De Maxx tot de *oldies* en af en toe een stevig housenummer. Voor ieder wat wils. We hebben nog niet zo lang geleden *discolights* laten installeren en af en toe geven we een show.” Wim en Chris baten het café al een zestal jaar uit. Zij namen de naam 't Vliegend Varken over van de vorige eigenaars die het vier jaar hebben volgehouden. Daarvoor heette het café 't *Bergske* op aangezien men de Bogaardenstraat inderdaad een beetje moet 'beklimmen' om tot aan het etablissement te geraken.

Het café is enkel 's avonds open. Chris en Wim hebben overdag elders een andere job en het is voor hen dus tegelijkertijd een hobby en een bijverdienste om achter de toog te staan. “Het is hard werken soms, maar het is ook leuk om te zien dat de klanten een plezierige tijd beleven”, zegt Chris. “Het café was al open toen we nog aan het verbouwen waren. Zo zaten de mensen al op hun kruk terwijl er nog een groot gat in de zijmuur stond.”

Steekkaart

Lokatie: Bogaardenstraat 24

Pint: Stella van 't vat : 1,5 euro

Koffie: met twee suikertjes, melk en een mignonetteke: 1,6 euro

Bijzonder op de kaart: Oude geuzen en krieken op kurk: tss. 4 en 6 euro

Publiek: Veel *letterenvolk* maar ook werkende mensen en toeristen die op de uitgebreide bierkaart afkomen.

(foto's Nele Van Doninck)

Dertien in een dozijn (7): Faculteit Wetenschappen

Lijken in de kast

Ooit al eens Jona's ervaring in de buik van een walvis willen herbeleven? Als je je naar het Zoologisch instituut aan de Naamsestraat begeeft kan je — met behulp van een gezonde dosis fantasie — het leven van de profeet naspelen onder het skelet van het grootste zoogdier ter wereld.

Iedereen die ooit al eens het geluk heeft gehad om in het Zoologisch instituut les te krijgen, is ongetwijfeld vol verbazing blijven staan bij de tentoongestelde collectie skeletten. De specimen die het instituut bezit variëren in leeftijd — de oudste dateren van de achttiende eeuw — maar hebben één ding gemeen: het educatieve karakter dat aan de grondslag van de verzameling ligt, en dit al sinds de eerste stukken uit de achttiende eeuw in Leuven arriveerden.

“Wat er nog van de oorspronkelijke collectie is overgebleven is niet duidelijk,” vertelt professor Geert Vanpaemel, voorzitter van de Commissie Academisch Erfgoed van de K.U.Leuven. De collectie was immers tijdens de Pruisische bezetting enige tijd verdwenen geweest en pas in 1816 aan de K.U.Leuven terugbezorgd. In de daaropvolgende jaren is de verzameling verder ontwikkeld onder leiding van Pierre Van Beneden. Hij is verantwoordelijk voor het grootste deel van wat er nu nog aan specimen overblijft. ‘Overblijven’ is de correcte term, want na de bloeiperiode in de negentiende eeuw werd er in de twintigste eeuw nog maar weinig aandacht besteed aan het instituut. Net zoals de bibliotheekcollectie heeft ook het Zoologisch instituut last gehad van de twee wereldoorlogen.

MYTHE

Het huidige bestuur probeert daar echter verandering in te brengen. Professor Vanpaemel geeft uitleg bij de nieuwe plannen: “We willen de teloorgang tegengaan en de didactische functie van de collectie herstellen. Verder willen we het instituut ook een plaats geven in de stad waar mensen op bezoek kunnen komen. Maar we maken er geen museum van.” Voordat het zover is, moet er eerst een index gemaakt worden van welke stukken nu beschikbaar zijn. Zo liggen er nog grote hoeveelheden vergeten specimen stof te vergaren in kasten verspreid over de hele universiteit. “De bedoeling is een vaste collectie aan te leggen en daarnaast per onderwerp aan andere faculteiten ook nog tijdelijke collecties op te zetten. We gaan wel met de huidige verzameling werken en geen aankoopbeleid voeren,” aldus professor Vanpaemel.

Over de teloorgang van de collectie doen verschillende mythen de ronde. Eén daarvan is dat men bij de splitsing van de unitaire universiteit Leuven alle mannelijke exemplaren mocht behouden en alle vrouwelijke naar Louvain-la-Neuve moest vershippen. “Daar is absoluut niets van aan,” weet universitair historicus professor Jo Tollebeek. Een andere studentenmythe is dat er soms iets uit de collectie durft te verdwijnen en op E-bay verschijnt, maar ook dit is waarschijnlijk toe te schrijven aan een overdosis fantasie.

Niet enkel de collectie, maar ook het gebouw waarin het instituut resideert heeft een verleden. Het door Filips II gestichte Koningscollege dateert van 1579, hoewel het huidige classisistische gebouw pas in 1776 is opgetrokken. Onder de Pruisische bezetting deed het dienst als beenhouwerij — toepasselijk of zeer ironisch — en na de herinstallatie van het instituut ook als woonplaats voor Van Beneden, toen hij het instituut beheerde.

Wie, wat, wetenschap

Scientica overkoepelt de vijf wetenschapskringen Geos, Bios, Merkator, Wina en Chemika. Scientica staat in voor de coördinatie en organisatie van grote evenementen zoals het galabal, een massacantus, twee gezamenlijke TD's, een bedrijvendag en een lezingenweek met professoren uit de verschillende wetenschapsrichtingen. Scientica is geen kring, enkel een samenwerkingsverband dat drie jaar geleden in het leven geroepen werd.

Antonie Vervenne, Merkator: «Scientica is eigenlijk nog in opbouw en ontstond uit een behoefte aan meer coördinatie. Het galabal bestond bijvoorbeeld vroeger ook al, maar er was nog geen gemeenschappelijke rekening of structuur, zodat de organisatie toen minder vlot verliep dan nu.»

Arne Smeets, Wina: «Wie de nieuwe voorzitter van Scientica wordt, wordt op het einde van het jaar beslist. De aanstelling van een voorzitter gebeurde tot nog toe vooral op informele basis. Hoewel we binnenkort waarschijnlijk een statutenwijziging zullen voorstellen om de verkiezing te formaliseren. Er is nog werk aan de winkel.»

Antonie: «Meestal zijn het studenten die binnen één van de kringen reeds andere functies uitoefenden, die zich dan kandidaat stellen voor het voorzitterschap van Scientica. Het is dan ook een functie die minder zwaar is dan pakweg preses van een faculteitskring.»

Arne Smeets: «Wina is met voorsprong de grootste kring van Scientica. Sommige studenten vinden dat Wina helemaal geen nood heeft aan Scientica en beschouwen Scientica daarom eerder als een last dan als een goed samenwerkingsverband.»

Tom De Bruyn, Merkator: «Merkator is de tweede grootste kring met één lid voorsprong op Bios en Chemika. (lacht) Eigenlijk zijn de drie kringen even groot. Geos met slechts tachtig leden is de kleinste kring van Scientica. Misschien hebben zij Scientica wel het meest nodig.»

Antonie: «Iedere kring zou zich waarschijnlijk zonder Scientica kunnen redden. Alleen de grote activiteiten zouden wel degelijk sneuvelen. Voor zo'n grote activiteit is er steeds één kring verantwoordelijk, maar in de werkgroepen zitten studenten van de verschillende kringen. De

structuur van Scientica zit als volgt in elkaar: de voorzitter wordt bijgestaan door vijf presessen en vijf Scientica-verantwoordelijken, afgevaardigd door de verschillende wetenschapskringen. Deze elf mensen stippelen tezamen het beleid van Scientica uit en de vijf Scientica-verantwoordelijken krijgen elk een activiteit onder hun hoede, waarvoor zij de eindverantwoordelijkheid dragen.»

Arne: «Wina is verantwoordelijk voor de bedrijvendag, want vijftien procent van de bedrijven is op zoek naar informatie. Omdat we op de facultaire onderwijsraden als één stem dienen te spreken voor de studenten van exacte wetenschappen, hebben we een gezamenlijke onderwijsafdeling, die tussen haakjes erg goed draait, OOR (Overkoepelende OnderwijsRaad Wetenschappen, red.) gedoopt. Wat onderwijs betreft kent Scientica een breed draagvlak, omdat alle studenten van de POC's (Permanente OnderwijsCommissies, red) en alle presessen op de onderwijsvergaderingen worden uitgenodigd.»

Antonie: «Kringen hebben wel eens angst om hun eigenheid te verliezen door teveel aansluiting te zoeken bij Scientica. Daarvan is geen sprake als het om onderwijsmaterie gaat. Misschien draait de onderwijsafdeling van Scientica om die reden net iets vlotter.»

Tom: «Eenzijdig zijn er studenten die vóór Scientica zijn en vinden dat Scientica moet groeien en meer activiteiten zou moeten organiseren, anderzijds zijn er studenten die echt tegen Scientica zijn.»

Antonie: «In een kleine kring kent iedereen elkaar. De drempel om aan een activiteit deel te nemen is nagenoeg onbestaande. Het risico bestaat dat één grote kring de studenten minder aan zich zou kunnen binden. Elke wetenschapsrichting is een eenheid op zich, maar als het erop aankomt zullen wetenschappers elkaar toch steunen.»

“Ik wil de wereld begrijpen”

De stringtheorie is een ambitieuze poging om alle verschijnselen in de natuur te verklaren, een zogenaamde theorie van alles: zowel van de wetten op microscopisch niveau als van de zwaartekracht. Deze theorie is voorspeld behoorlijk omstreden omdat ze nog steeds niet experimenteel kan worden aangetoond. Toch weerhoudt dit de theoretische fysici niet om dapper verder te zoeken naar de ontbrekende schakel. Een gesprek met doctoraatstudent Bert Vercnocke over de natte droom van iedere fysicus: het vinden van een theorie voor alles.

Veto: Wat houdt de stringtheorie in het kort in?

Bert: «De stringtheorie betekent letterlijk snarentheorie en is genoemd naar de vorm van de te onderzoeken deeltjes. Het betreft hier snaren in plaats van elementaire deeltjes. De stringtheorie is voorlopig de enige kandidaat-theorie die alles kan verklaren. Zowel de verschijnselen op microscopisch niveau zoals de bewegingen van atomen, als waarneembare manifestaties zoals een vallende appel, onderhevig aan de zwaartekracht. De wetten van deze verschillende soorten verschijnselen vielen tot voor de ontdekking van de stringtheorie niet met elkaar te combineren. Maar de stringtheorie is niet perfect, er duiken verschillende problemen op. Zo voorspelt de theorie dat er naast de dimensie tijd nog negen ruimtedimensies bestaan in plaats van de door ons gekende drie ruimtedimensies. Natuurlijk nemen wij deze zes extra dimensies niet waar in het dagelijkse leven. Maar dat kunnen we in theorie oplossen door hen bijvoorbeeld als zeer klein te beschouwen.»

Veto: Welk onderdeel van de stringtheorie onderzoekt u?

Bert: «Ik bestudeer een van de gebieden waarin de stringtheorie zeer succesvol is gebleken, namelijk de microscopische beschrijving van zwarte gaten. Ongeveer dertig jaar geleden ontdekte Stephen Hawking dat zo'n zwart gat, gekenmerkt door een sterk zwaartekrachtveld, thermodynamische eigenschappen bezit. Maar in de jaren zeventig kon men deze eigenschappen nog niet verklaren op zo'n microscopisch niveau. Nu kan men dat wel, althans voor bepaalde klassen van zwarte gaten, dankzij de stringtheorie.»

Veto: Wat maakt stringtheorie zo aantrekkelijk om te bestuderen?

Bert: «Ik bestudeer het zeer graag omdat er leuke wiskunde aan te pas komt, maar natuurlijk vooral omdat ik de wereld beter wil begrijpen. Ik heb een aantal jaar geleden de keuze gemaakt om fysica te studeren omdat ik wenste te begrijpen hoe alles in elkaar zit. Ik wou de wereld en het leven begrijpen op de meest fundamentele manier. Nu moet ik echter toegeven dat de studie op dat vlak frustrerend kan zijn. Iedere student moet zich immers specialiseren in een onderdeel van een onderdeel van de fysica, in mijn geval in een deelgebied van de stringtheorie, waardoor het zeer moeilijk wordt een algemeen overzicht te houden.»

Veto: Hoe is de sfeer op de werkvloer?

Bert: «De sfeer is uiterst ontspannen. Op de zesde verdieping van de theoretische fysica, huizen verschillende onderzoeksgroepen, en allemaal verbroederen we met elkaar. Je vindt hier wel niet zo veel vrouwen, ongeveer een drietal. Maar dat is plezant hoor, want er heerst een zeer amicale sfeer. Wij drinken samen koffie, helpen elkaar wanneer we een moeilijke wiskundige vergelijking niet kunnen oplossen en eten regelmatig samen in Alma.»

Colofon: Ilse De Witte, Roel Moeurs, An Moerenhout

Foto's: Nele Van Dominck

EUROPESE STUDENTEN WISSELEN IDEEËN UIT IN LOUVAIN-LA-NEUVE

50 jaar Europese eenheid

De Europese Unie vierde zondag zijn vijftigste verjaardag. Het was precies een halve eeuw geleden dat het Verdrag van Rome ondertekend werd, dat aan de wieg stond van een verenigd Europa. Naar aanleiding van deze verjaardag, werd in Louvain-La-Neuve de 'Europese week' georganiseerd. Studenten vanuit heel Europa kwamen samen om te praten over Europa's toekomst.

Sofie Wauters

De 'Europese week' is een project van de Association Universitaire Européenne de Louvain (AUEL). Deze organisatie wil Europa dichterbij zijn burgers brengen. Gauthier Demaret, vice-voorzitter van de AUEL, pronkt met de 'Europese week', die het belangrijkste evenement van het jaar is voor zijn organisatie. "We vinden het belangrijk om met andere jongeren te kunnen discussiëren over onze en hun visie

hevig gedebatteerd over het al dan niet toetreden van Turkije tot de Europese Unie. Uit een eerste peiling bleek dat toch niet iedereen te vinden is voor dit idee. De tegenstanders argumenteren dat de mensenrechten in Turkije onvoldoende gerespecteerd worden en dat de rechtsorde niet democratisch genoemd kan worden. Bovendien zou Turkije bij z'n toetreding in één keer tot grootste lidstaat gepromoveerd worden, wat niet naar ieders zin is. De voorstanders hameren er dan weer op dat Europa, een grootmacht zoals Turkije niet links kan laten liggen.

In een ander debat werd de Bologna-verklaring op de korrel genomen. Onderwerp van discussie waren de BaMa-opleidingen van het eengemaakte Europa. Bevinde deze zich wel op eenzelfde golfengte? Heel wat deelnemers menen immers dat de evolutie naar meer eenheid in het Europese hoger onderwijs erg belangrijk is, maar op dit ogenblik verre van realiteit. Elke lidstaat moet hiervoor zijn verantwoordelijkheid opnemen, door een uniform systeem op

over Europa," aldus Demaret. Bovendien kende de Unie de afgelopen jaren een enorme uitbreiding, waardoor ze dit jaar konden rekenen op interesse vanuit de nieuwe lidstaten. De 'Europese week' mocht heel wat Bulgaarse, Slovaakse en Poolse jongeren verwelkomen. "We wilden deze Europese studenten laten kennismaken met de Europese instellingen. Daarom namen we hen mee op sleeptouw door Brussel, waar ze het Europese Parlement en de Commissie bezochten."

TURKSE TOETREDING

Jongeren uit verschillende Europese lidstaten discussieerden over de meest uiteenlopende actuele aspecten. Zo werd er

ationale basis te bewerkstelligen. Daarna kan de Unie pas alles inzetten op een éézijdige BaMa-structuur, als Europese parameter voor kwaliteitsonderwijs.

Daarnaast kwam de Belgische diplomaat Etienne Davignon een *acte de présence* geven voor de internationale studenten. In de jaren tachtig was Davignon nog vice-voorzitter van de Commissie. Als een bevolgende schetste hij de geschiedenis van de bloeiende Europese economie, die sinds het Marshallplan het daglicht zag. Met het oog op de toekomst onderstreept Davignon het belang van deze economische groei. Hij benadrukt dat Europa de voorbije halve eeuw al heel wat bereikt heeft. Maar de voor een volledige Europese integratie is er nog heel wat werk aan de winkel.

Erasmus in Leuven

Zowat een tiende van de Leuvense studenten komt uit het buitenland. Om de twee weken maken we kennis met een plaatselijke 'erasmusser'. De Leuvense studentenwereld gezien van binnenuit door de ogen van een buitenstaander.

Pamela Cueva Hidalgo (25) is een sympathieke studente uit Peru en is hier voor haar master in Food Science and Technology, een tweejarige opleiding.

Pamela: «Eerst heb ik een semester in Gent gestudeerd en nu doe ik er één in Leuven. Volgend jaar moet ik een definitieve keuze maken tussen de twee universiteiten. Leuven vind ik leuk, maar hier kan ik geen studiebeurs krijgen. In Gent misschien wel en daar hangt mijn beslissing dan ook van af.»

Veto: *Waarom heb je voor België gekozen?*

Pamela: «Een vriend raadde me het aan. Ik vind het hier gezellig, maar enorm klein. Ik kom uit Lima, de hoofdstad van Peru, en daar woont één derde van de volledige bevolking: 11 miljoen mensen. Je kan er anderhalf uur rijden en nog steeds in dezelfde stad zijn. Als we naar een fuif gaan, zijn we soms 40 minuten onderweg. Er fietst ook bijna niemand, dus voor sommigen is het dan een grote taak te leren fietsen als ze in het buitenland gaan studeren. Zelf heb ik mijn fiets moeten leren herstellen. Hier kost dat immers minstens zes euro, waar je er in Peru circa tien eurocent voor betaalt.»

RESPECTLOOS

Veto: *Wat is het grote voordeel hier?*

Pamela: «De vrijheid. In Peru kan je pas het huis uit als je trouwt. Voortijdig verhuizen is enerzijds te duur en anderzijds respectloos tegenover je ouders. Al wat je er moet

doen, is studeren. Thuis werd mijn vriendje ook om tien uur 's avonds al het huis uitgejaagd door mijn ouders, zelfs toen ik al 23 was. Wat de Belgen wel nog van de Peruvianen kunnen leren, is de kookkunst. Ons voedsel is veel diverser omdat we het volledig anders kunnen doen smaken met sterke kruiden. Ook onze notie van gastvrijheid is anders. Wij nodigen veel sneller mensen uit die we niet kennen. Maar ik heb me hier altijd welkom gevoeld, hoor.»

ALLEZ ALLEZ

Veto: *Wat zal je je vooral herinneren van Leuven?*

Pamela: «*The party, definitely.* In Peru zijn we grote drinkers, maar hier moet je zeker 'halfjes' vragen of je bent erg snel dronken. Feestjes zijn hier leuk. Ik vind het grappig als de bewoners dan beginnen mee te zingen met Nederlandstalige nummers. Die klinken een beetje zoals in Duitsland, vind ik. "Allez, allez" zeggen ze bij alles, waar het ook over gaat. En ze kunnen het nooit vertalen naar het Engels voor mij.»

«Ik heb hier ook een Vlaamse *buddy*. Die dienst wordt georganiseerd door de universiteit: het is de bedoeling dat Erasmusstudenten rondgeleid en opgevangen worden door vrijwilligers. Mijn contactpersoon spreekt ook Spaans en zo kan ze wat oefenen. Ik vind dat men hier erg vriendelijk is, maar als ik zeg dat ik hier maar twee jaar zal blijven, dan willen ze zich niet binden. Ze redeneren dat ik er niet voor hen zal zijn als ze jaren later problemen hebben. Dat is niet cultuurgebonden, maar logisch en universeel. Gelukkig is niet iedereen zo. Mensen die zelf al naar Latijns-Amerika of gewoon op Erasmus geweest zijn, staan veel meer open voor anderen.»

(bv)

De Wereld is klein

Bankoverval door studenten voor inschrijvingsgeld

Londen - Twee Britse studenten werden vorige week veroordeeld omdat ze in augustus een bank hadden overvallen in de Londense Old Bailey. Ze gaven toe bijna vijfduizend pond gestolen te hebben om hun inschrijvingsgeld te kunnen betalen. De twee studeerden informatica en bedrijfskunde. Sinds vorig jaar heeft de Britse overheid de inschrijvingsgelden immers drastisch verhoogd, waardoor voor heel wat studenten de financiële drempel te groot werd.

Blair triomfeert met inschrijvingsgeld

Londen - De Britse regering onder leiding van Tony Blair, voerde vorig jaar torenhoge inschrijvingsgelden in voor het hoger onderwijs. Die bedroegen vanaf toen drieduizend pond per jaar. De doorsnee student ontwikkelt daardoor een schuld die na enkele jaren oploopt tot vijftienduizend pond. Het aantal studenten dat zich inschreef, daalde gevoelig.

Toch kan de Britse regering nu uitpakken met een stijging van meer dan zes procent van het aantal ingeschrevenen, waardoor ze de bezwaren op de hoge kosten wil weerleggen. De Britse krant *The Guardian* vroeg Blair of na deze 'overwinning' de tijd rijp is om nu ook een vrije markt te creëren en instellingen naar believen inschrijvingsgeld te laten aanrekenen. De Britse premier antwoordde, niet zonder enige trots: "Voor ons en voor de instellingen bleken de bezorgdheden omtrent de (hogere) inschrijvingskosten misplaatst, het is nu een globale

markt."

Desondanks blijft de kritiek aanhouden, omdat niet alle bevolkingslagen kunnen deelnemen aan het hoger onderwijs. Gemma Tumelty, voorzitter van de National Union of Students (NUS) verklaarde aan *The Guardian*: "Enkel het stijgende aantal inschrijvingen tonen, is een cynische poging om de evaluatie te beïnvloeden van het nieuwe beleid van hoge inschrijvingsgelden — dat allesbehalve triomfeert. Bovendien wil Blair hiermee druk uitoefenen op besluiten om de huidige maximumgrens van drieduizend pond op inschrijvingsgelden, te laten wegvallen. Dat zou nog schadelijker zijn voor de groeiende kloof tussen de Britse afgestudeerden, vooral op elite-universiteiten."

Banken winst door inschrijvingsgeld?

Londen - Om de gemoederen te temperen bij de verhoging van de Britse inschrijvingsgelden, zorgde de regering voor een systeem van studieleningen. Studenten kunnen een lening aangaan met een lage interest, die enkel kan stijgen door evoluties in de muntkoers. Voor deze maatregel moet de Britse regering echter jaarlijks een miljard pond bijspringen. Daarom vrezden de Britse studentenverenigingen dat dit slechts een tijdelijke verzoeningspoging is, die de regering in de nabije toekomst zal schrappen. Dan zouden de commercieel winstgevende interesten op studieleningen, volledig doorgerekend worden aan de studenten.

(gdf)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

(advertentie)

INTERFACULTAIR THEATERFESTIVAL (1): HISTORIA OVER DE KLEINE TRAGEDIES

Grijs, maar niet groen!

Historia is volwassen geworden. Geen amateurisme zoals andere jaren, maar een theaterstuk dat het menselijk bestaan karakteriseert. Grijs, maar niet groen! Confronteerde en charmeerde.

Maarten Goethals

Grijs, maar niet groen! is een bewerking van *The view from Sunset Towers* van de Amerikaanse auteur Kent R. Browns. Via een reeks verhalen wordt het publiek meegesleurd in de herinneringen van oudere mensen. In tegenstelling tot het originele werk, dat een positieve boodschap brengt van liefde en moed, koos Historia om de tragische kant van het bestaan te belichten.

In een opeenvolging van losstaande scènes werd één gedachtelijk ontvouwen: wat doet tijd met de mens? De fragmenten toonden, één voor één, de kleine tragedies van kleine mensen. Het stuk legde de structuren van de menselijke psychè bloot, om vervolgens kritiek te spuien op het maatschappelijke systeem dat ongenadig voortruist, blind voor de menselijke 'kwaaltjes en pleziertjes'. Maar meer nog toonde het de mens in zijn tijdelijkheid, met alle drama 's vandien.

Op een bepaald moment wordt een oud vrouwtje geïntroduceerd. Zij is eenzaam en verslijt haar dagen in het park. Daar observeert zij een jong meisje dat boeken leest en notities maakt. Nadien scheurt zij de bladzijden uit het boek, gooit ze in de dichtstbijzijnde vuilnisbak en bewaart enkel de kaft. Het oude vrouwtje wil weten wat het meisje leest en grist daarom de bladeren uit het vuilnis. Geleidelijk aan reconstrueert ze het leven en de gedachten van het meisje en ontstaat een onzichtbare relatie, wat bij de oude vrouw de ijdele hoop doet

ontstaan dat zij en het meisje vriendinnen kunnen worden. Het maniakale gebeuren van het oude vrouwtje is schokkend, omdat het aantoont tot wat eenzaamheid ons dwingt: geperverteerd voyeurisme.

(foto Kris Vanelderden)

Een andere scène stelde dat 'verandering in het leven het meest angstaanjagende in de wereld' is. Het nieuwe shockeert. Een weduwe vertelt over haar overleden man Arthur die van honkbal hield. Doorheen haar anekdotes wordt duidelijk dat het koppel op elkaar was afgestemd. Maar de dood van Arthur ontregelde de dagelijkse lijn van hun gezamenlijk bestaan. Meesterlijk verwoord met de frase 'de dingen zagen er nu geëtaled uit.'

INTIMITEIT

Bij een bewerking van een bestaand stuk blijft de vraag of de kwaliteit die het publiek ziet, te danken is aan het stuk zelf of aan de acteerkring, in dit geval Historia, die het werk sowieso interpreteert. Omdat sommige fragmenten al te letterlijk waren vertaald, verloren deze hun spontaniteit en subtiliteit. Het zou dan ook geen slechte zaak geweest zijn als de plaatsen eigennamen aangepast waren aan het Nederlands. Het zou de herkenbaarheid enkel ten goede gekomen zijn. Maar in tegenstelling tot Historia's eerdere producties viel er weinig aan te merken op de acteerprestaties.

Grijs, maar niet groen! is een rijpe, en voor een amateurgezelschap zelfs een gewaagde productie. Dat ze aansloeg komt door de wijze waarop de studenten hun personages brachten: als karikaturen die alles scherp stelden en daardoor een bizarre, want herkenbare intimiteit creëerden. Het toonde aan dat we, hoewel we verzachting zoeken bij anderen, toch alleen en eenzaam blijven. En dit wordt des te schrijnender wanneer men beseft dat ouder worden niet meer is dan een kristallisatie van gewoontes. Wanneer die breken, loopt de mens verloren. Dat is het lot van iedereen.

39STE STUDENTEN MARATHON

Lopen voor de tweede plaats

Nu woensdag vindt de jaarlijkse Studenten Marathon plaats, een organisatie van LOKO-Sport. Plaats van vertrek en aankomst is het Leuvense sportkot.

Ken Lambaets

Een tweeënveertig kilometer staat niet op het programma. De deelnemers kunnen kiezen tussen afstanden van vijf en tien kilometer, en een halve marathon. Het parcours van de eerste twee afstanden is hetzelfde: de ingeschrevenen voor de tien kilometer moeten het toertje dus tweemaal afleggen. Het hoogteverschil is minimaal, waardoor een scherpe eindtijd beoogd mag worden. Het eerste deel van de halve marathon daarentegen loopt overwegend bergop, richting skistation Bertem. Voordeel is uiteraard dat het tweede, normaliter zwaardere deel van de race, bergaf zal verlopen, en daar zal de chrono er wederom niet om liegen. Alle parcours zijn overigens ook toegankelijk voor rolstoelathleten

Dezelfde afstanden — maar niet helemaal dezelfde trajecten — kunnen worden afgelegd al *Nordic walkende*: een zomervariatie van het bekende langlaufen ofte lopen met skistokken. Op die manier worden de knieën minder belast en kan je door je in verhouding minder in te spannen, meer calorieën verbranden. Door schouders en bovenarmen actief te betrekken in het wandelproces, worden zelfs je buikspieren getraind. Heb je er geen idee van hoe je deze Noordse vorm van wandelen uitvoert? Geen probleem, woensdag is er een initiatie voorzien.

"De inschrijvingen verliepen zeer vlot," aldus LOKO-Sport. "Nu hebben we er een vijfthonderdtal en we verwachten dat er daar tegen woensdag nog wel wat bijkomen." De prijzentafel mag er dan ook zijn: de winnaar verdient een bon met heel wat krediet die te spenderen is in het Running Center, en er zijn alcoholkorven voor de tweede en derde atleet die over de streep hollen. Achter dit concept

zit een eenvoudige filosofie: "De winnaar is vaak een professionele atleet, terwijl de tweede en derde plaats wel eens weggekaapt wordt door studenten, en hoe kan je die meer plezier dan met hun favoriete drankje?"

KMI

Rest ons enkele tips aan te reiken zodoende de laatste prémarathondagen koosjer door te brengen. Voor zwaar trainen is het nu resoluut te laat. Tot woensdag zal 't zijn van iedere dag vroeg onder de wol kruipen, te halftien liefst. Een optimale nachtrust bevordert de vorm van de dag, en die is vaak even belangrijk als de hele voorbereiding samen. Wilde braspartijen, fuiven, en het achteroverslaan van alcoholisch vergif worden dan ook ten strengste verboden. Diverteer je maag met kilo's pasta, liters water en op tijd en stond een kommetje rijstap. De dag van de wedstrijd zelf, raden we een lichtverteerbare maaltijd aan. Niets zo lastig dan tijdens het lopen een plotse opwelling van darmkrampen te doorstaan, of de bosjes moeten inspringen wegens het niet langer kunnen doorstaan er van. Een beetje gezonde stress kan zeker geen kwaad, het helpt je de start beter te doorstaan. Maar, lieve loper, vertrek niet te snel. Er zijn voorbeelden genoeg van wedstrijden waarop een goeie eindtijd werd behaald door een sterke tweede koersheft. Een drankje tijdens het lopen kan helpen — het KMI voorspelt immers mooi weer: wisselende bewolking, droog, en temperaturen tot zestien graden. En vergeet nooit dat we het allemaal voor ons plezier doen.

39ste Studenten Marathon, nu woensdag, start om 17.30 aan het Universitair Sportcentrum.

Meer info op www.loko.be

INFOAVOND PARTNERGEWELD

Trek je uit de slag

Wist je dat er meer vrouwen aan partnergeweld sterven dan aan kanker? Liefde maakt niet alleen blind. Daarom organiseert de preventiedienst van Leuven nu een toneelvoorstelling en voordracht rond het thema. Johan Tuerlinckx is woordvoerder van de preventie-actie.

Bo Vanluchene

Johan Tuerlinckx: «De informatieavond bevat twee luiken. In het eerste deel bieden we een educatieve toneelvoorstelling aan, *Tirannisoë*. Eigenlijk is het stuk bedoeld voor jongeren van het vijfde en zesde middelbaar, maar het biedt ook volwassenen stof tot nadenken. Mensen die beroepsmatig in contact komen met die problematiek krijgen nu ook eens de kans het stuk te zien en te ontdekken hoe wij jongeren trachten te sensibiliseren. Ook studenten criminologie, pedagogie en maatschappelijk werk zijn welkom.»

«Na de voorstelling brengt Marleen Van Laere een geanimeerde voordracht. Normalgezien geeft ze vormingen van een drietal dagen aan hulpverleners, dus het zal misschien moeilijk zijn haar expertise in een uurtje te passen.»

Veto: *Hebben jullie voor het toneelstuk zelf een theatergroep benaderd?*

Tuerlinckx: «Het stuk is gemaakt door LRV producties. Dat is een organisatie die allerlei soorten educatief toneel aanbiedt, bijvoorbeeld verkeersopvoeding voor kleuters. Ze leveren degelijk werk af. *Tirannisoë* hebben ze al vaak en op verschillende plaatsen gespeeld.»

MEP

Veto: *Partnergeweld lijkt een grote noemer. Wat valt daar allemaal onder?*

Tuerlinckx: «Er bestaan verschillende definities. Het gaat om minstens drie verschillende soorten: fysiek, psychisch en seksueel geweld. Toch bestaan er ook andere vormen,

bijvoorbeeld economisch geweld. Dan worden er op financieel vlak bedreigingen geuit. Partnergeweld is een deelgebied van familiaal geweld: kinder-, ouder- en ouderenmis-handeling horen daar ook bij. Als de feiten plaatsvinden binnen een intieme relatie, spreken we van partnergeweld.»

«In Leuven bestaat er een samenwerkingsprotocol tussen parket, politie en hulpverlening. Het is de bedoeling om efficiënter te werk te gaan: als de politie strafbare feiten vaststelt, dan krijgen dader en slachtoffer eerst een aanbod tot hulpverlening. Dan moeten ze niet meteen voor een rechtbank komen, maar krijgen ze eerst de kans om op een menselijke manier aan hun problemen te werken.»

Veto: *Stel: je vriendje geeft je af en toe een mep. Wat moet je dan doen?*

Tuerlinckx: «Het is heel belangrijk om in een relatie op een open manier te communiceren en duidelijk grenzen aan te geven. Als je je ergens niet goed bij voelt, kan je daar eerst proberen over te praten. Als het geweld echt aanhoudt, bestaan er verschillende mogelijkheden. Erg veel instanties houden zich ermee bezig, maar de meest geschikte daarvan is het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk (CAW). Bij acute situaties kan je natuurlijk ook altijd bij de politie terecht.»

«Fysiek geweld wordt vaker gemeld dan seksueel geweld, maar over het algemeen is de meldingsbereidheid vrij laag. Daar proberen wij met de voorstelling niet meteen iets aan te veranderen. Het is eerder onze bedoeling hulpverleners te informeren. Op één avond kan je dat eigenlijk niet doen. Maar als een arts hierdoor bijvoorbeeld sneller de tekens aan de wand herkent, zijn wij al tevreden.»

De voorstelling, die plaatsvindt op 29 maart op de Philipssite, is al uitverkocht. Wie zelf slachtoffer of dader is, kan altijd terecht bij het CAW, www.caw.be

IS HET DEPOT KLAAR VOOR TRIGGERFINGER?

“We wachten niet tot het publiek meedoet”

Triggerfinger is een ongemene pletwals. Het drietal heeft een stevige reputatie opgebouwd door zowel eigen werk als covers te brengen. En wat is daarbij het succesconcept? “Een vunzige vibe, glamour en het vermogen tot relativeren.”

Maarten Goethals

Triggerfinger houdt deze maand een kleine tour door Vlaanderen, Wallonië en Nederland. Woensdag raast de band door Leuven. De aanleiding van deze reeks concerten is de promotie van hun nieuwe live-cd *Faders up*. “Het idee kwam van onze fans. Live spelen wij onze nummers altijd anders. Op de nieuwe cd staan ook vier covers die we nog niet hadden opgenomen,” vertelt Ruben Block, frontman, gitarist en zanger van België's vetste rockband.

Ruben Block: «We touren nu samen met *Les Anges*, een Waalse groep. Dat is een waanzinnige combinatie. Want buiten het feit dat zij muzikaal goed bij ons passen, is het al lachen geweest vanaf de eerste minuut. Er is geen stress en geen egotripperij. Het is bijna een hippiegebeuren, mocht het uiterlijk van beide groepen niet compleet tegenovergesteld zijn.»

RETEVIERKANT

Veto: Wat is het 'Triggerfingerconcept' waarvan zo vaak sprake is?

Block: «Dat hangt ervan af in welke context het wordt gebruikt. Muzikaal komt dat misschien het best naar voren bij de keuze van onze covers. Naar aanleiding van een Brel-project hebben we bijvoorbeeld 'Au suivant' gekozen. Je moet daarbij iets zoeken dat je kan uitvergroten, zoals een gitaarriff of een bepaalde melodie. Wij moeten het nummer kunnen dienen en van meerwaarde zijn. Het is makkelijk om nummers louter te kopiëren, maar daar valt geen eer mee te behalen.»

«Wij verschillen in één bepaald concept van veel lawaaiigroepjes. In veel stijlgroepen zit namelijk geen seks. En dat is juist belangrijk. Wij zijn fan van oude rock 'n roll, oude R&B en country, en daar zit zoveel seks in.

(persfoto)

Dat ademt en swingt. Je vindt dat niet terug bij veel nieuwe punkgroepjes. Het is allemaal retevierkant en hard. Maar er zijn er ook anderen zoals Millionaire. Die hebben die vunzige vibe ook. Het filmische, de glamour. We nemen onszelf bovendien ook niet té ernstig. Hoewel we allemaal serieus bezig zijn met de band, moet je het toch kunnen relativeren. Anders wordt het voor een rockgroep al te snel pathetisch.»

Veto: Vanwaar de naam? In medische termen betekent 'Triggerfinger' een zwelling aan de vinger door een ontsteking aan één van de pezen.

Block: «Dat is inderdaad zo, maar ik vond het eigenlijk gewoon een mooi woord. Ik heb al-

tijd een schrijftje mee om daarin mooie woorden en zinnen te schrijven en Triggerfinger is daar één van. Het klinkt mooi en roept ook veel op: de vinger die 'iets' in gang zet.»

Veto: Het succes van de band is zijn snoeiharde

sound. Kunnen jullie hierin nog evolueren?

Block: «We hebben een brede muzieksmaak, maar voor Triggerfinger moet het wel in het concept passen. Ik weet niet wat we binnen vijf jaar gaan doen, want de klank evolueert zelfs wekelijks. Ik wil het ook graag interessant houden en daarvoor hebben we elk onze nevenactiviteiten. Het houdt de geest fris en open. De volgende plaat, die in het najaar van 2007 zou moeten uitkomen, is een *mélangeke*. Het zijn geen beenharde riffs van begin tot einde. Het gevaar dat je de ene verkeersover-treding na de andere maakt wanneer je de plaat in de wagen opzet, mindert dan ook. Want dat gevaar bestaat wel.»

CHEMIE

«Maar ook optreden is voor ons zeer belangrijk. Er is tussen ons drieën (*drummer Mario Goossens en bassist Monsieur Paul zijn de andere leden, red.*) een bepaalde chemie die goed werkt. Waarom de mensen denken dat wij hard rocken, is omdat wij niet wachten op het publiek. Wij wachten niet totdat zij gaan meedoen. Als we alle drie *in onze goede* zijn, dan zijn we hallucinant, waanzinnig. High bijna. Elke avond geven we er een lap op, vanaf het begin. Als het publiek niet geïnteresseerd is, is dat hun probleem. Wij staan op het podium, wij hebben die avond de gitaren en wij spelen.»

Veto: Jullie zwoegen hard en hebben intussen veel bereikt. Bekoren kleine podia nog?

Block: «We spelen nog steeds waar men ons niet kent, zoals in Duitsland. Je mag niet vies zijn om in kruipkot te spelen waar de mengtafel in de muur is gevezen en waar de technicus op een stoel moet gaan staan om aan de faders te raken. En dan toch geef je een fantastisch optreden. Uiteindelijk hoeft het niet altijd Werchter te zijn om goede concerten te geven. En dat vergeten veel jonge groepjes. Voor goede concerten moet je niet altijd de beste omstandigheden hebben. Het moet in de lucht hangen en het is afhankelijk van je humeur.»

WIN!

Veto geeft 5 duotickets weg voor het concert van Triggerfinger, woensdag 28/03 in zaal Het Depot. Stuur dinsdagavond 12u een mail naar traktatie@veto.be en wie weet beland jij woensdagavond op de gastenlijst!

PAASFEESTEN BRENGEN INTERNATIONALE VOLKSKUNST NAAR LEUVEN

“Niet blind vasthangen aan wat het ooit geweest is”

Tijdens het Paasweekend vindt in Leuven traditioneel een internationaal folklorefestival plaats. Dit jaar zakken groepen uit Letland, Noorwegen, Schotland en Servië naar België af. Ook de Leuvense dans- en vendelkunstgroepen nemen naar jaarlijkse gewoonte deel. Drie studenten leggen ons uit wat de Paasfeesten zo boeiend maakt.

Robin Broos

Veto: Deze delegatie bevestigt ons idee dat dansen iets voor meisjes is.

Stijn Baumers, Carpevento: «Volgens mij is dat niet toevallig. Er zitten gewoon meer meisjes dan jongens in dansgroepen. Dat ik als vendelier gekozen ben, lijkt me wel toeval. Bij ons zitten er zeker evenveel meisjes als jongens, zowel volwassenen als studenten. Misschien is die diversiteit wel uitzonderlijk.»

Katrien Van Slambrouck, Reuzegom: «Er dansen inderdaad meer meisjes, maar dat wil niet zeggen dat er geen jongens komen. Het is de afgelopen jaren ook sterk verbeterd. Het taboe lijkt doorbroken.»

CULTUURMENGELMOES

Veto: Jullie groepen nemen jaarlijks deel aan de Paasfeesten. Wat maakt die deelname zo boeiend?

Sanne Ramaekers, 't Havermeuleke: «Wanneer je met zoveel verschillende landen samenkomt, krijg je een toffe cultuurmengel-

moes. Het is een fijne manier om mensen uit andere hoeken van de wereld te leren kennen.»

Katrien: «Ik kijk altijd uit naar de gasten die thuis blijven logeren. Er heerst altijd een open sfeer. Het klinkt cliché, maar dan lijken we net één grote familie. Soms ontstaan er ook betere contacten. Zo zijn we dit jaar met Reuzegom naar een groep uit Baskenland geweest die vorig jaar bij ons te gast was.»

Veto: Is het niet vervelend om tijdens het festival in kostuum door de straten te lopen?

Sanne: «Integendeel, ik vind dat zelfs fijn. Je moet trots zijn op wat je doet.»

Katrien: «Ik vertrek thuis altijd te voet en vind het geweldig dat de mensen me dan nakijken.»

Stijn: «Wij dragen gewoon zwarte kledij. Ik heb ooit gedanst en toen vond ik het niet zo plezierig om in kniebroek met de fiets door Leuven te rijden (*lacht*). Vanaf het moment dat je in groep bent, hoort het natuurlijk bij de folklore.»

Veto: Zijn jullie vrienden op de hoogte van jullie hobby?

Sanne: «Zeker. Ik ben veel reclame aan het maken voor het festival. Doorheen het jaar loop ik regelmatig met de t-shirt van mijn groep rond. Het is een hobby als een andere en daar hoef ik me niet voor te schamen.»

Katrien: «Vroeger durfde ik daar niet zoveel over spreken, maar nu is het bijna het omgekeerde. Als er toch mensen commentaar geven, zeg ik dat ze moeten komen kijken.»

Stijn: «Voor mij zit het vendelen niet in de-

zelfde categorie als het volksdansen. Het is een alternatieve hobby, maar het mag zeker gezien worden. De manier waarop wij nu bezig zijn, neemt ook afstand van de traditionele folklore. Zo maken wij reeksen op moderne muziek.»

Sanne: «Voor het publiek is dat vendelen ook heel spectaculair. Bij dansen heb je dat minder, al heeft het publiek wel bewondering.»

Veto: Initiatieven als Boombal nemen ook afstand van het folkloristische, maar geeft dat de folkloerewereld niet tegelijkertijd een boost?

Katrien: «Er komen steeds meer mensen kijken en meedoen, dus misschien helpt het wel.»

Sanne: «Ik krijg vaak de vraag of ik ook iets doe "zoals op Boombal". Dan moet je het verschil gaan uitleggen tussen Boombal en klassieke volksdansen. Wij dansen in figuren en met een showelement. Het moet mooi ogen en dus afgewerkt zijn. Bij Boombal dans je er maar op los.»

Veto: Laten we er terug een cliché bijleuren. Volksdansen is voor mensen met 'geitenwollensokken'.

Katrien: «De clichés zijn de klompen en de hoempapa-muziek, maar dat is absoluut niet juist.»

Stijn: «Ik denk nochtans dat die clichés ergens gegroeid zijn en ze zijn zeker nog aanwezig.»

Katrien: «Niet alle volksdansgroepen in Vlaanderen zijn hetzelfde. In Leuven zijn we al verder in de evolutie naar moderne volksdansen. We werken met vele nieuwe creaties.

Wat de twee dansgroepen Paaszaterdag zullen brengen zijn twee mooie, nieuwe dansen. Bij ons wordt er ook echt gewerkt om het geheel te laten aanspreken. We werken meer met een achterliggend verhaal van zoveel jaar terug, dat in de dansen tot uiting komt.»

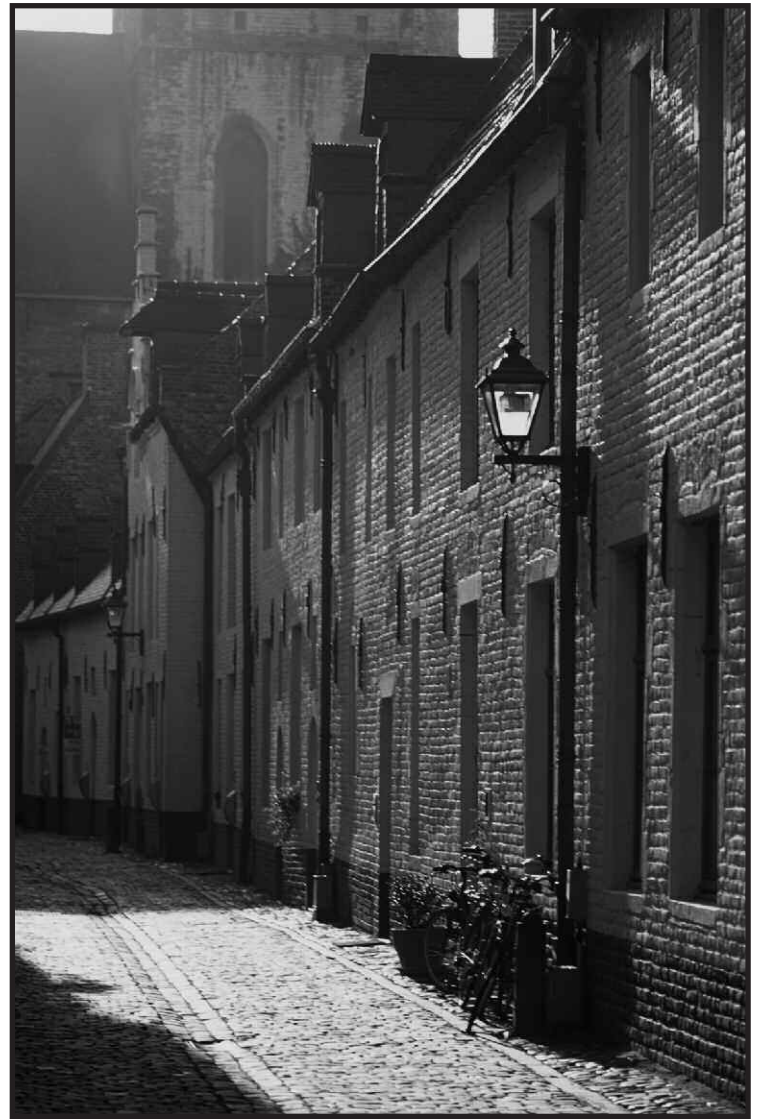
HOEMPAPA

Sanne: «Dat is bij ons ook, zeker nu we een nieuwe dansleidster hebben. We werken met een thema dat sterk aan bod komt en mooi is uitgewerkt.»

Veto: Aan de radicaal andere kant: wie met een Vlaamse leeuw over de Grote Markt loopt, zal allicht in een ander hokje geduwd worden.

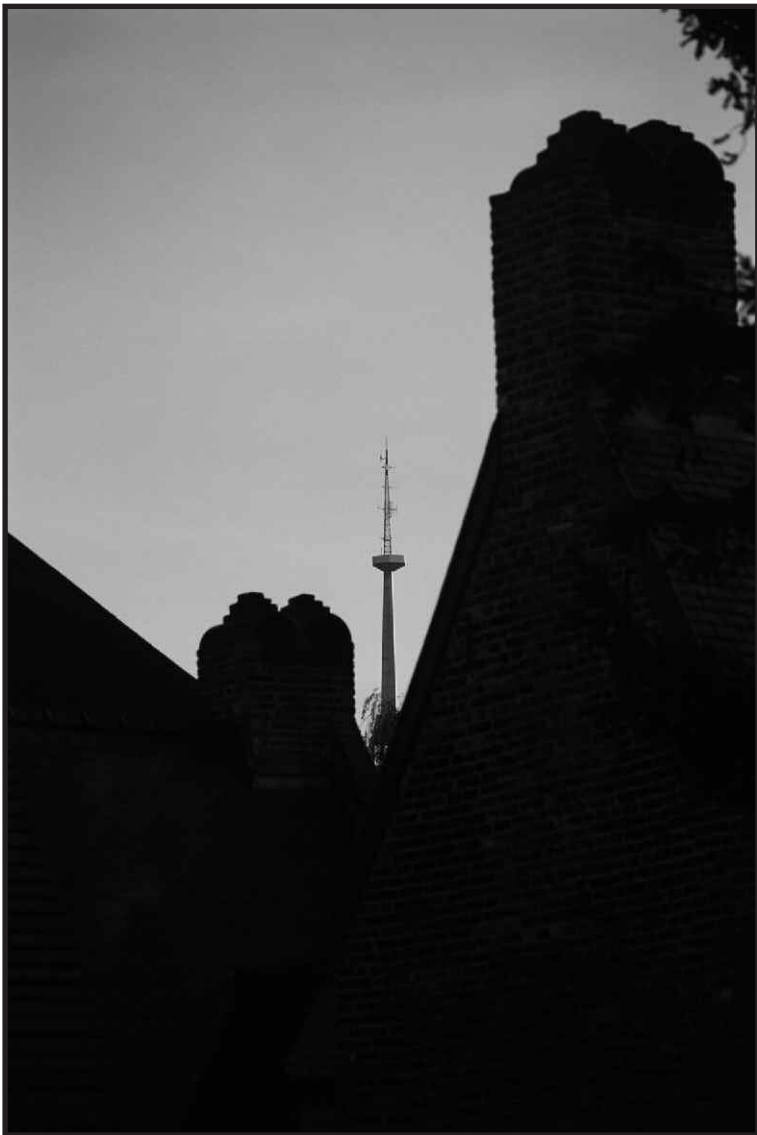
Stijn: «Als groep zijn wij daar sterk in geëvolueerd. We werken vooral met eigengemaakte reeksen en vlaggen. De Leuvense kleuren (*rood-wit-rood, red.*) zijn nog aanwezig, maar verder gebruiken we gekleurde vlaggen zonder specifieke connotatie. Ik denk dat de hele folkloerewereld aan het veranderen is. Het moet blijven aanspreken, zonder blind te blijven vasthangen aan wat het ooit geweest is.»

De Paasfeesten lopen van 06 t.e.m. 09 april. Zaterdag 07/04 worden de deelnemende groepen voorgesteld voor het stadhuis, Grote Markt. Maandag 09/04 vindt de festivalvoorstelling plaats in de Rijsschool, Rijsschoolstraat 21. Meer info www.paasfeestenleuven.be

Sint-Geertrui- abdij & Klein Begijnhof

(foto's
Christophe Ketels)

VLAAMSE BANDS COVEREN HUN HELDEN

Vadermoord in het STUK

Een stel Vlaamse muzikanten vergriipt zich in een intiem achterafzaaltje van het STUK aan het oeuvre van artiesten die stuk voor stuk flink hun meerdere zijn. Leidt het 'Vadermoord'-concept tot meer dan wat lauwe covers? Mogelijk maar niet noodzakelijk, zo blijkt uit het eerste concert van de lopende reeks. Een gezellige avond muziek zit er echter wel zeker in.

Ianthe Bato

Een druilerige dinsdagavond, een houten vloer en sfeervolle verlichting. Aan de setting zal het alvast niet liggen, als Venus in Flames frontman Jan De Campenaere in zijn eentje — sneakers, jeans, korte mouwen — het podium opsloft. De Campenaere zal solo een half uur lang zijn favorieten uit het repertoire van Radiohead brengen. In het tweede luik van de avond *covert* Leuven's eigen Yevgueni de Franse zanger Renaud.

RADIOHEAD

Met Radiohead, een band die zoveel steunt op het unieke stemgeluid van zijn zanger, moet je zeker solo al sterk uitpakken om van een cover iets bijzonders te maken. De Campenaere doet dit helaas niet. De zanger van Venus in Flames kan simpelweg niet opboksen tegen Yorke's stem zonder deze onsuccesvol te proberen te imiteren. Ook zijn te zware, vaak cryptische teksten weinig geloofwaardig wanneer ze niet uit de mond van professioneel *misfit* Thom Yorke komen maar uit die van een ogenschijnlijk doordnormale Vlaamse jongeman. Verder komt het materiaal helaas vooral uit Radioheads latere werk, terwijl De Campenaere nu juist bij de lichtere, meer *catchy* nummers uit *The Bends* beter tot zijn recht komt. Enig hoogtepunt is de cover van het elektronische *Idioteque* dat door De Campenaere *a capella* wordt gebracht, waarbij hij met handgeklap de beats nabootst en echo's hercreëert. In zijn geheel

een overmoedige, doch sympathieke poging dus, die bij voorbaat gedoemd was te mislukken. De Campenaere zelf lijkt zich hier overigens volledig van bewust. Als bisnummer speelt hij een eigen nummer. "Zo is er", zegt hij, "dan toch nog iets speciaals".

RENAUD

Nee, neem dan Yevgueni's hommage aan Renaud. Tussen een mix van grote en nog grotere goden kiest Yevgueni voor zijn Vadermoord een hedendaagse Franse chansonnier, één die bovendien een stuk minder bekend is bij het grote publiek. Yevgueni, zo legt zanger Klaas Delrue uit, wil een "diagonale doorsnede" van Renaud's oeuvre brengen. De keuze voor Renaud, zo blijkt meteen, is vooral die van Delrue zelf. De zanger bekend dan ook zenuwachtig te zijn voor de covers van zijn "allergrootste idool", maar dat blijkt nergens voor nodig. Op z'n Vlaams en volledig als zichzelf kuiert de Leuvense band, charmant onhandige bindteksten inbe-

grepen, hun doorsnede van Renaud door. Een flesje Stella in de ene hand, een microfoon in de andere en toch zo mooi, zo sober, en zo ontbrekend aan elke vorm van show of pretentie. Authentiek, en zo hoort het, want zoals eerder op de avond bleek, valt met imitatie aan de echte groten toch niet te tippen.

Één advies dus aan komende vadermoordenaars: kies uw helden niet te groot. Het ziet er helaas naar uit dat de volgende muzikanten uit deze concertreeks hun keuze niet volgens dat devies hebben gemaakt. Vorige week waren nog Elroy (Bob Dylan) en Gert Bettens (The Beatles) aan de beurt. Deze dinsdag staan Dez Mona (Nina Simone) en The Van Jets (David Bowie) op het programma; voor woensdag zijn Peter Lesage (Marvin Gaye) en Lalalover (Bob Marley) gepland. Verwacht je covers die het origineel doen vergeten, blijf dan gewoon thuis. Maar als ongedwongen, sfeervolle avond muziek, is Vadermoord zeker een aanrader.

BOOMPJE (19): PROFESSOR AERTS

“Sorry Dan Brown”

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij professor Erik Aerts, hoogleraar en coördinator van de onderzoekseenheid Geschiedenis van de Nieuwe Tijd.

Eline Vanuytrecht

Erik Aerts: «Ik heb moeite om één boek te bestempelen als het beste dat ik ooit gelezen heb. Als je twintig bent en nog maar vijf jaar leest, kan dit eenvoudig zijn.

Ben je echter de vijftig gepasseerd, zijn er al zo veel goede boeken door je handen gegaan dat deze opgave veel moeilijker wordt. Wel herinner ik mij een drietal boeken waarvan ik recentelijk zeer genoten heb. Het zijn stuk voor stuk historische romans — ik lees haast niets anders — die een stiekeme glimlach kunnen uitlokken.»

«De detectiveroman *Het Verloren Labyrint* van Kate Mosse vertelt de geschiedenis van de middeleeuwse katharen die geconfronteerd worden met het opdoemende centralisme van de Noord-Franse adel en vorst. De auteur weet het verhaal handig te verweven tussen twee tijdperken: de dertiende eeuw en het heden. Bovendien slaagt Mosse erin om het spannende verhaal te onderbouwen met een waaier aan wetenschappelijk historische feiten. Niet onterecht wordt de vergelijking met de Da Vinci Code gemaakt, maar de achterflap van het boek verklapt “Sorry Dan Brown, maar dit is het echte werk”.»

«*De schaduw van Erasmus* is een andere historische roman die ik onlangs las. De auteur, Joris Tulkens, schetst een portret van de grote Erasmus vanuit het oogpunt van zijn schaduw, één van zijn naaste dienaren. Het unieke aan het verhaal is dat je Erasmus leert kennen met al zijn kleine kantjes: zijn zwakke gezondheid, zijn vervelende gewoontes, zijn driftbuien. De kennismaking met Erasmus blijft op die manier luchtig, hoewel de auteur een enorme schat aan historische kennis in zijn boek verwerkt. Tulkens schonk me trouwens deze roman omdat ik hem ooit heb bijgestaan met raad over een aspect van de monetaire geschiedenis. Hij worstelde bij het schrijven van één van zijn vorige romans met de waarde van geld in het verleden.»

«De titel van het boek *La Sorella di Mozart* spreekt voor zich. Rita Charbonnier richt de schijnwerpers voor één keer op de zus van Mozart, Maria Anna. Iedereen kent Wolfgang, maar slechts weinigen weten dat zijn oudere zus even begenadigd en begeesterd was. Dit verhaal biedt de kans om haar te leren kennen, en de manier waarop zij omgaat met het succes van haar geliefde broer. Heel ontroerend om te lezen hoe ze voor een tweestrijd staat en moet omgaan met enerzijds het ontwikkelen van haar eigen talent, en anderzijds de rol van dienstbaarheid waarin vrouwen in die tijd geduwd werden. Ik las dit boek in zijn oorspronkelijke versie, het Italiaans. Ik probeer trouwens steeds boeken te lezen in de taal waarin ze geschreven zijn — op voorwaarde dat ik een minimum aan woordenschat onder de knie heb. Uiteraard verlies je nuances door te lezen in een vreemde taal, maar ik heb meer schrik om me over te geven aan de woorden van een vreemde vertaler.»

‘*Het Verloren Labyrint*’ van Kate Mosse en vertaald door Jan Smit werd uitgegeven bij Unieboek. ISBN 902698361. ‘*De Schaduw van Erasmus*’ van Joris Tulkens werd uitgegeven bij Houdekiet. ISBN 9052408769. ‘*La Sorella di Mozart*’ van Rita Charbonnier werd in het Italiaans uitgegeven bij Corbaccio. ISBN 8879727591. De Nederlandse vertaling ‘*De Zus van Mozart*’ werd uitgegeven bij Arena. ISBN 906974774X.

(advertentie)

89,8%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE
KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

www.veto.be

Kort Cultuur

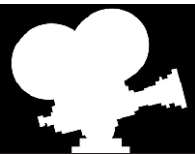
Liefde in de Griekse cultuur

Op dinsdag 28 maart 2007 organiseert Thiasos haar derde studentensymposium, getiteld *In de armen van Aphrodite*. Dit is een studiedag voor, en vooral door studenten, over het thema 'liefde in de Griekse cultuur'. Een 9-tal studenten uit verschillende jaren en richtingen geeft een lezing over een zelf uitgewerkt onderwerp in verband met dit thema. Er is een seminarie met gastspreker professor Moyaert, en de dag eindigt met een door studenten ingevulde creatieve ruimte. De *locus delicti* is de Justus Lipsiuszaal (08.16) in de faculteit Letteren. Voor meer info zie www.thiasos.be.

Het Depot wil promoteam

Studeer of woon je in Leuven, ben je bezeten door muziek en op zoek naar een boeiende bijverdienste? Het Depot is momenteel op zoek naar in Leuven residerende enthousiaste muziekfanaten die Het Depot willen promoten via het uitdelen van promotiemateriaal op verschillende locaties. Ben je Depot-minded en wil je dit uitdragen naar je medestudenten en andere muzikliefhebbers, neem dan contact op met Ilse Schoonakker via ilse@hetdepot.be.

(rb)

Filmfirmament

Red Road

De Gouden Palm van vorig jaar ging naar *The Wind That Shakes the Barley* van Ken Loach. *Red Road* — de eerste langspeelfilm van de Oscar winnende regisseuse Andrea Arnold — moest in Cannes genoeg nemen met de Jury Prijs. Toch geeft Arnold met deze film een nieuwe impuls aan de Britse sociaal-realistische film die Loach bekend maakte. Grauw en realistisch, maar zeker het bekijken waard.

Alexander Vrijhof

In Groot Brittannië bewandelt men al een tijdje het pad van *Big Brother*. Ook in het Glasgow van *Red Road*, dat de lezers van Irvine Welch bekend zal zijn, hangen overal camera's. Net als in Leuven kunnen ze hoogstens afschrikken. Het is Jackie's job om de camerabeelden van een arme wijk in de gaten te houden. Steekpartijen of criminaliteit meldt ze dan aan de politie. En Jackie neemt haar job ter harte. Als volleerd voyeur kijkt ze uren aan een stuk naar het urbane landschap en de dagelijkse vervreemding waaraan ook zij niet ontsnapt. Daar komt echter verandering in wanneer Clyde (Tony Curran) in het blikveld van de camera's komt.

Red Road is de eerste van drie films die

deel uitmaakt van de *Advance Party*. Geïnspireerd door Lars Von Trier hebben de drie films dezelfde personages en vinden ze in Schotland plaats. Hopelijk zullen de twee volgende films het niveau van *Red Road* evenaren. Ondanks de esthetische beperkingen van de dogma-traditie is de cinematografie van hoog niveau. Beelden van architectonische, modernistische monstrositeiten en het Schotse natuurlandschap wisselen elkaar af en weerspiegelen zo de dreiging in het verhaal. De camera werpt zijn steriele blik op de verloederdheid. Nee dit is geen oorlogsgebied, dit is het hedendaagse Glasgow.

Het verhaal is dreigend, maar ook aan de magere kant. Arnold zet de kijker bewust op het verkeerde been, en pas aan het einde volgt de ontknoping. Een intelligent verhaal dat vooral geloofwaardig, rauw en realistisch overkomt. Dankzij de uitstekende cinematografie en het acteerwerk blijft de spanning er tot het einde in. Het laatste deel van de film is te uitvoerig, maar ondertussen hebben we een reis door een grimmige stad gemaakt. En net zoals Jackie zijn wij voyeur van wat zich allemaal afspeelt, maar toch voelen we ons verbonden met de personages. Dit is misschien verbazingwekkend, aangezien Glasgow soms een andere wereld lijkt, zijn de emoties en de taferelen uiterst herkenbaar.

De personages worden genuanceerd en

subtiel weergegeven, en daardoor blootgelegd als uiterst menselijk. Het acteerwerk is van zeer hoog niveau. Debutante Kate Dickie vertolkt de rol van de bittere en sociale Jackie overtuigend. Vooral het personage van Clyde is magistraal weergegeven. Er is weinig dialoog, maar acteren is meer dan praten alleen. Soms is de stilte veelzeggend. Deze film is, behalve politiek en sociaal kritisch, een reflectie op de mens zelf. We zien hier mensen met hun verleden en gebreken, die slechte dingen doen, maar toch niet slecht zijn. Enerzijds is *Red Road* zeer cynisch, anderzijds toch ook een beetje hoopvol.

Steekkaart

Regie: Andrea Arnold
Cast: Kate Dickie, Tony Curran, Martin Compston, Nathalie Press
Duur: 113 min.
Release: 04-04-2007
Kort: Een diep menselijk verhaal over wraak en vergiffenis.

studio
 L E U V E N

KULEUGEN

Maandag 26 maart 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 19 — www.kuleugen.be

Knokploeg Politika houdt KGB-traditie in ere!

Velen hebben oprechte nostalgie naar de tijd toen Poetin nog gewoon een KGB'er was — meer zelfs: naar de KGB zelf. In de fakbar van Politika vond men er op een blauwe maandag iets op, zo getuigt Politikaan B.: "We hebben toen een select groepje van Politikagb'ers opgericht. Het opzet is zeer eenvoudig: we zoeken met de grootste acribie naar subversieve stemmen — die vooral te vinden zijn in het universitaire roedelblad *Veto* — traceren dan de daders en tuigen die vervolgens met z'n allen af." B. illustreert het lovenswaardige initiatief met een zeer recent voorbeeld: "We lazen in *K.U. Leugen*, waarvoor trouwens dank, dat een oud-kringcoördinator van ons de verfoeilijke uitspraak had gedaan dat politieke wetenschappen best op twee jaar kunnen worden afge-

handeld. Zulke heiligschennis kan absoluut niet door de beugel, dus schoten we in actie."

"Wij doen politieke, dus we hebben tijd genoeg"

K.U. Leugen: Dat begrijpen we best, maar konden jullie die uitspraak niet wat relati...

B.: «Relativeren? Gij zijt zot, zeker! Neen: we hebben de kwaadsprekster opgezocht, een fatwa over haar uitgesproken, haar de toegang verboden tot ons Kaffee en toen ze dat laatste verbod negeerde haar uiteraard met plezier een paar

gekneusde ribben bezorgd. En lachen dat dat was!»

K.U. Leugen: Dat kunnen we ons voorstellen. Beter dan zo'n uitspraak in z'n context te plaatsen, zet je de dader ervan maar eens goed op z'n plaats. Puik werk, jongens!

Naar verluidt zoeken de Politikagb'ers nog steeds naar de cartoonist van het eerder aangehaalde roedelblad *Veto*, die het vorige week bestond de opleiding Communicatiewetenschappen te koop te stellen aan tachtig (!) eurocent, en de auteur van een weergaloos schandelijk artikel over hun *Mexican Night*. De betrokkenen zijn intussen ondergedoken en laten via een gecodeerde videoboodschap weten dat zij samen met Salman Rushdie nog een vierde man zoeken om te kleurenwiezen.

KU Leugen interviewt Bart Astyn van Fristi Minded

K.U. Leugen: Wat is de boodschap van je nieuwe plaat, I love rainbows?

Bart Astyn: «Ik hou van regenbogen.»

K.U. Leugen: Dat is een

positieve titel.

Astyn: «Nee, absoluut niet. Het gaat eigenlijk over de duistere kant van de mens.»

K.U. Leugen: Het nummer *Grateful*, gaat dat over het succes na je hitje *Hero*?

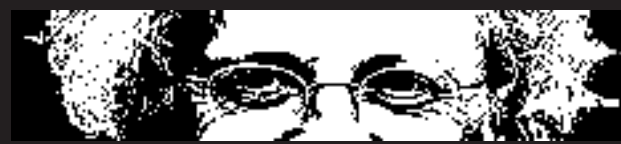
Astyn: «Ehmmmmmm... ja. Hoor je dat erin?»

K.U. Leugen: Ja.

Astyn: «Oké, dan is het goed.»

K.U. Leugen: Waarover gaat het dan volgens jou?

Astyn: «Over de duistere kant van de mens.»

Rector V.

Doet uw best: siddert en beeft!

Uw dienaar, Paul-Henri Giraud, was er helaas niet bij op de laatste Academische Raad. Helaas, want voor het eerst sinds zijn bestaan is Rector V. boos geworden. Hij heeft zelfs — oh, hemeltjef — met zijn vaderlijke vuist op de vergadertafel geslagen. "Boink!" trilden de glazen van de heren decanen.

De reden van zijn boosheid was een of andere onbenullige nota van nauwelijks twee A-viertjes, die op wat weerstand had gestuit, wat zijn nota's — als ze al verschijnen — overigens altijd doen. Eerst had erector O. de nota belachelijk gemaakt en de rector uitgelachen. "Dit blaadje papier is enkel goed om een vliegtuigje van te vouwen, haha!" En met de handigheid die van een ingenieur verwacht mag worden toog O. aan het werk. Amper twintig seconden later zweefde een papieren prototype van de Airbus A380 door de vergaderzaal, onder begeleiding van bulderend geschaterlach. En meteen probeerden alle decanen hetzelfde te doen, want men kan veel van de decanen zeggen maar niet dat zij geen volgzaam kudde schapen zijn. Twee minuten later was het vliegverkeer boven de vergadertafel drukker dan boven Heathrow en verschillende respectabele decanen en faculteitsvoorzitters rolden onder hun stoel van het lachen.

In woedende tranen gilde V. de hele vergadering weer boven tafel: "Iedereen is altijd tegen mij! Ik kan hier nooit iets goed doen! Jullie hebben gewoon iets tegen mij en ik heb het altijd gedaan! Stomme stommeriken!" De vergadering zuchtte en rolde geërgerd met haar ogen. Enkele decanen namen uiteindelijk manhaftig hun verantwoordelijkheid. Ze wreven V. over zijn bolleke en spraken hem sussend toe: "Marcske, 't is al goed, we zullen uw nota'tje goedkeuren, en met de uitvoering wacht ge dan maar een paar jaartjes, tien of zo. Maar dan moet ge wel stoppen met wenen, hé."

Met dat compromis kon rector V. leven. Hij was toch niet van plan de uitvoering te laten starten onder zijn mandaat, een nota bedenken was al ruim voldoende activiteit geweest. De implementatie van zijn hard bevochten vodge papier kon best wachten tot de volgende rector zou aantreden, die zou dat waarschijnlijk toch beter doen. "Ik ben het beu als een tweederangsfiguur behandeld te worden," rondde V. al snotterend af, daarmee uiterst subtiel verwijzend naar zijn voorganger en *il numero uno* van de K.U. Leuven: erector O. Verscheidene decanen verzekerden hem dat hij beslist een derderangsfiguur was en daarmee was

de rust hersteld en kon in peis en vree het diner aangesneden worden.

We moeten daar niet flauw over doen: iedereen maakt wel eens moeilijke momenten mee in zijn carrière. Dit was zo'n moment voor V. Maar wat de arme man blijkbaar niet gegund is, is dat men siddert en beeft als de rector een woede-uitbarsting heeft. Neen, in plaats daarvan worden zakdoeken bovengehaald om rectorale tranen en snot in op te vangen, rectorale wangetjes worden geknepen en de rectorale schedel wordt gestreeld als was het een koperen schoteltje dat kost wat kost moet blinken.

Iedereen herinnert zich toch nog het bibberende achterwerk van de regeringscommissaris, dat van onder de vergadertafel uitstak, toen ere-rector O. nog gewoon rector O. was. Of het lijkleke gezicht van de ombudsvrouw, of de bevende stem van een decaan die het gewaagd had — in een overmoedige bui — de rector tegen te spreken. Nu niets van dat alles. Ja, gegniffel, dat wel: op het kabinet Vandenpantalonne. Of, minder subtiel: sardonisch gelach in de aula's van de Leuvense hogescholen. Kijk, dat vindt uw dienaar jammer, spijtig en bovenal: een gemiste kans.

Akkoord: uw dienaar was er niet bij en hij weet dus niet hoe het precies gegaan is, die woede-uitbarsting. Het moet inderdaad weinig overtuigend en nogal potsierlijk zijn overgekomen, maar wij vragen aan iedereen: laat rector V. het laatste beetje waardigheid dat hem nog rest en als hij kwaad wordt, steunt hem dan in zijn moedig optreden en doet alsof ge siddert en beeft. Aan ziet de rector op dat moment als uw bloed-eigen kind, dat niet kan tekenen, maar waarop gij toch trots reageert wanneer hij zijn gekrabbel komt tonen als was het een echte 'Karel Appel': "maar wat kunt gij mooi tekenen, flink zo! Ga maar leuk verder spelen." Per slot van rekening is hij door u allemaal democratisch verkozen.

Zo ook hoort de academische gemeenschap te beven wanneer de rector boos is. Dus, zelfs wanneer ge de neiging voelt om te lachen: ademt diep in, beeft en respecteert aldus het decorum, dat toch van niet te onderschatten belang is aan zo'n oude en eerbiedwaardige universiteit als die van Leuven. Om te eindigen met de woorden van een management-goeroe: zullen we dat afspreken?

Paul-Henri Giraud

VOLGENDE KEER IN RECTOR V.:
Hoe verkleedt V. zich als Paaslam?

Walgelijke Wijze Woorden

"Er zitten al genoeg socialisten in LOKO."
De Rodenbachse sossenvreter van LOKO

Waanzinnige Wijze Woorden

"Ik vertrouw de rector en zijn kompanen."
De academische raadsman van LOKO

Watvoor Wijze Woorden!

(over de 'k' in *K.U. Leuven*) "We mogen de 'k' van kwaliteit niet verwarren met de 'k' van christelijk."

De Wellens-Nietens-man van LOKO

Wekelijkse Wijze Woorden

"Sinds ik in *Veto* toch enige positieve commentaar kreeg voor wat ik zelf als een vrij warrige les ervaren heb, leef ik op een wolkje."

Een gelukkige prof sterrenkunde die het graag in de hoogte zoekt

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

(advertentie)

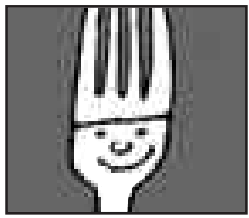
MEUBELN VERMEULEN

Want smaak is iets persoonlijk!

Zie je op tegen een nieuwe ambtstermijn?
Moet je zeker nog één jaar slijten op je huidige werk?

Kom naar Meubelen Vermeulen en wij geven jouw werkomgeving en geheel eigen elan, om bij weg te dromen! Letterlijk!

's Meiersstraat 5
(016)22.44.31

Menu van de week in Alma 1-2-3

27 - 30 maart '07

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Aspergesoep	0,60
Hutsepotsoup	1,70
Hamburger met rode kool	2,40
Quornsteak met bloemkool in room	3,15
Varkensgebraad met Portosaus en Ardeense aardappelen	4,15
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost	4,50
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,55
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Rumsteak A2	

woensdag

Kervelroom	0,60
Tomatenbouillon	1,70
Boerenworst met spinazie	2,40
Groentetaart met slaatje	4,50
Lasagne al forno	4,15
Gebraden haantje met appelsiensaus	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A2	3,55
Koninginnenhapje A1	3,15
Kippenlapje A2+A3	

donderdag

Tomatensoep met vermicelli	0,60
Romige witloofsoep	1,70
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus A2+A3	2,40
Vegetarische macaroni in kaassaus A2+A3	3,15
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,50
Wienerschnitzel met rode wijnsaus met uitjes en spek, Ardeense aardappelen	3,55
Spaghetti A1+A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,55
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Rumsteak A2	
Lamssteak A2	

vrijdag

Preisoep	0,60
Krachtige tomatensoep	1,70
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,40
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten	4,15
Koninklijk vishapje	3,55
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,55
Kippenlapje	

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

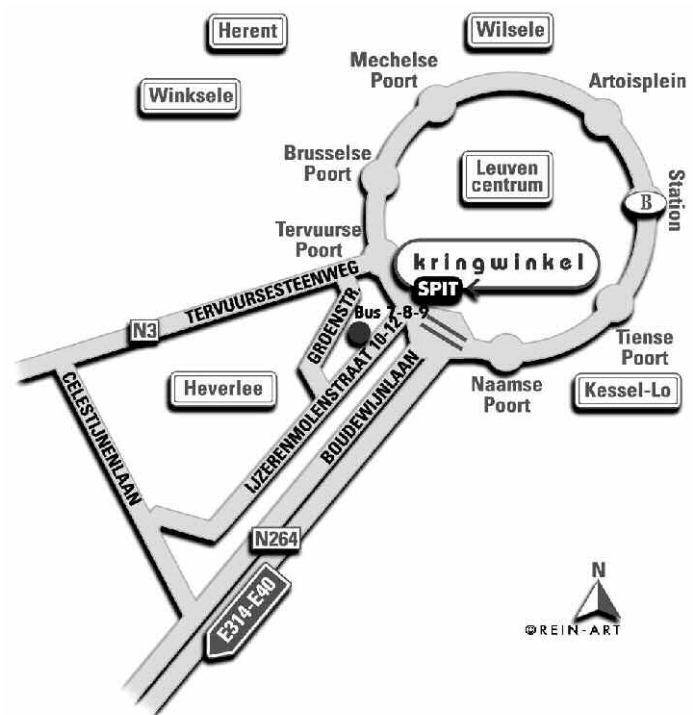
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

RecupPC

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro
Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro
Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3, 3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 19
26 maart 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Simon 'Margriet Hermans' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Geert Lambert' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Siegfried Bracke' Broos, Nele 'Koen Krucke' Van Doninck, Tom 'Bart De Pauw' Van Breussegem & Kris 'Freddy' Vanelderden

Medewerkers deze week:
Ilanthe 'Louis Tobback' Batho, Bram 'Didier Reynders' Delen, Bruno 'Gnarcks Barkley' Devel, Gertie 'Jaak Van Assche' De Fraeye, Tatiana 'Gary Hagger' De Wée, Christophe 'Mr Montignac' Ketels, Ken 'Paul De Leeuw' Lambeets, Ann 'Kim Clijsters' Moerenhout, Roel 'Prins Laurent' Moeurs, Ann 'Serena Williams' Van Beurden, Jens 'Mieke Vogels' Van de Maele, Gijs 'Angela Merkel' Van Gassen, Bo 'Michel Daerden' Vanluchene, Eline 'Louis Michel' Vanuyttech, Bram 'André Flahaut' Vanoirbeek, Kenji 'Xavier Waterslaegers' Verstappen, Alexander 'Jean-Pierre Van Rossem' Vrijhof & Sofie 'Luc de Vos' Wauters

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Gertie De Fraeye, Ilse De Witte, Maarten Goethals, Jelle Goossens, Tom Van Breussegem, Robby Vangeel, Nele Van Doninck

Eindredactie:
Maarten Goethals & Nele Van Doninck

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Johan Boskamp' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, mensen die aan de marathon zouden moeten deelnemen, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs,

Agenda & Ad Valvas

BABYLON

Johnny & Marina-avond op 28/03 @ Fakbar Letteren
Babylontoneel op 25/03 & 27-30/03 @ Ons Huis

EOOS

Chinese Pietendag op 29/03 @ MSI

HISTORIA

Marginale avond op 27/03 @ Fakbar Letteren

KATECHETIKA

Het laatste oordeel-fuif op 28/03 @ Cuythoek

LBK & FARMA

Dubbel-TD "Vrouw zoekt boer" op 28/03 @ LIDO

MERKATOR & GEOS

Earth Vibes TD op 29/03 @ Albatros

PEDAGOGISCHE KRING

Filmweek van 26/03 tot 29/03

POLITIKA

Politikatoneel op 26-30/03 @ Theater Malpertuus
Kringtap op 27/03 @ Politikakaffee

VTK

Schralabal op 27/03 @ Waaiberg

WINA

Lenteconcert op 27/03 @ PDS
Proffentap op 28/03 @ RC-bar

SCIENTICA

Lezingenreeks op 26/03 @ 200G Campus Arenberg

KULAK

Kulaktoneel @ Overleie op 28-30/03

Berichten

Press under pressure

Woensdag 28/03 organiseert KIB een avond over persvrijheid in de V.S., Rusland en België om 20u in Jean Monet. Gratis inkom. www.kib.be

LOKO organiseert infosessie over verzekeringen

Infosessie verzekeringen voor kringen en verenigingen op dinsdag 27 maart om 16u in HIW 00.20.

Braakland zoekt jouw sound

B/ZB zoekt 6 enthousiaste muzikanten om een nieuwe soundtrack te creëren voor het beeldmateriaal van de gelijklopende film/theaterworkshop. Het project staat onder begeleiding van Geert Waegeman. 016/22.63.45 of info@braakland.be. Periode 2-7 april.

LVS over Palestijns-Israëliëse kwestie

Op 26/03 in zaaltje boven Notre Dame organiseert LVS een discussie-avond.

Geneesmiddel: Wie wordt er beter van?

Comac organiseert in MTC op 27/03 om

20u een avond rond wanpraktijken van de farma-industrie en het falen van het kiwilight-model met Dirk Van Duppen.

3de Studentensymposium van Thiasos

Op 28/03 organiseert Thiasos 'In de armen van Aphrodite'. Een studiedag over het thema 'liefde in de Griekse cultuur'. Seminarie met gastspreker prof. P. Moyaert. De locus delicti is de Justus Lipsiuszaal (08.16) in de faculteit letteren. www.thiasos.be.

POLITIKAGB DOET OPROEP AAN ONDERGEDOKEN VETO-CARTOONIST

De wereld in je stad: festival

Safier organiseert op 28/03 op het Hogeschoolplein een festival rond duurzaamheid.

Oplossingen

2	9	1	6	4	8	3	7	5
5	6	3	9	7	1	4	2	8
8	7	4	3	2	5	6	9	1
6	1	8	5	9	2	7	4	3
9	4	5	7	3	6	1	8	2
3	2	7	1	8	4	5	6	9
7	3	2	4	5	9	8	1	6
4	8	6	2	1	3	9	5	7
1	5	9	8	6	7	2	3	4

Cultuurkalender

POP

Vadermoord: Dez Mona AKA Nina Simone | The Van Jets AKA David Bowie
Dinsdag 27/03 om 20u30, STUK Studio, Naamsestraat 96, stuk.be

Triggerfinger
Woensdag 28/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Sharon Jones & The Dap Kings
Donderdag 29/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Vadermoord: Peter Lesage (Moiano) AKA Marvin Gaye | Lalalover AKA Bob Marley
Donderdag 29/03 om 20u30, STUK Studio, Naamsestraat 96, stuk.be

Bracken + Fear Falls Burning
Vrijdag 30/03 om 20u30, STUK Studio, Naamsestraat 96, stuk.be

Trezmil (jazzy folk)
Zaterdag 31/03 om 21u, Wereldcafé, Bondgenotenlaan 131

KLASSIEK

Universitair Symfonisch Orkest: Lenteconcert

29 en 30/03 om 20u15, Pieter De Somer-aula, Debériotstraat 24, kuleuven.be/cultuur/uso/

Souad Massi: Mesk Elil
Vrijdag 30/03 om 20u, Minnepoort, Dirk Boutslaan 62, souadmassi.com.fr

Vlaams Radio Koor: Miserere Allegri
Zondag 01/04 om 15u, Sint-Michielskerk, Naamsestraat, vro-vrk.be

THEATER

SKaGeN: Winterkant
26 en 27/03 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, skagen.be

Een lichte ongesteldheid
27 en 28/03 om 20u, Herezaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, lemmens.be

Monk: Titanen-trilogie: Dakhemelruimte
28 en 29/03 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, tmonk.nl

Tiranniesoe: over partnergeweld
Donderdag 29/03 om 20u, Politiehuis, Philipssite 4, Heverlee

EXPO

Sam Taylor-Wood
14/02 t/m 07/04, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

Muñoz : luces y sombra
10/02 t/m 15/04, di-zo 12u-18u, Bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4, beeldbeeld.be

Wonen in Welvaart
23/03 t/m 28/04, ma-vr 09u-22u / za 09u-13u, Campusbibliotheek Arenberg, W. de Croylaan 6, Heverlee, stadenarchitectuur.be

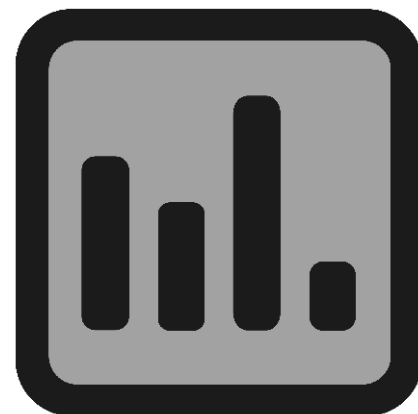
Italiaanse wandelingen: Slooten, Vizzini (fotografie), Veldkamp (beeldhouwkunst)

15/03 t/m 19/05, ma-za 14u-18u, Cypres Galerie, Vaartstraat 131, cypresgalerie.be

AD FUNDUM

Elke werkdag tips en info voor de student

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

ABSYNTHE MINDED

“ H E T Z I J N M A A R P O P L I E D J E S ”

Heeft Absynthe Minded nog een introductie nodig? In 2004 behaalden ze eervol zilver bij Humo's Rock Rally en sindsdien boekten ze zowel in binnen- als buitenland indrukwekkende successen. Na 'Acquired Taste' en 'New Day' hebben ze nu bovendien een derde plaat uit: 'There Is Nothing'. Vorige woensdag toonden ze wel degelijk something in een uitverkocht Depot.

Bo Vanluchene

We ontmoeten frontman Bert Ostyn enkele uren voordat Het Depot op zijn grondvesten zal daveren door dolgedraaide pianisten, vlammeende violisten en keiharde drums. Nu zitten de bandleden computerspeltjes te spelen, Sartre te lezen of, geheel volgens reputatie, gewoon aan de drank. De sfeer is relaxed, Ostyns glimlach breed.

Veto: Wat zijn jullie beu te lezen in de pers over Absynthe Minded?

Bert Ostyn: «Dat is een goede vraag (lacht). Op zich vind ik dat eigenlijk niet belangrijk, omdat het altijd zo subjectief is. Het is gezonder om je daar geen zorgen over te maken.»

Veto: De titel van jullie nieuwe plaat is 'There Is Nothing'. Welke boodschap zit daarin?

Ostyn: «Er is niks. Het gaat erom dat je dat moet aanvaarden. Die titel is ook helemaal niet negatief bedoeld. Het klinkt alleen een beetje donker, maar dat heeft te maken met angst. Die donkere kant van het leven moet je omarmen. Escapisme is één van de grote thema's van de plaat en ik denk dat iedereen zich daar wel iets bij kan voorstellen. Daarmee bedoel ik niet dat iedereen zich zo voelt, maar het is wel op z'n minst enigszins aanwezig. Als je iets echt beu wordt, heb je de irrationele reflex om gewoon weg te lopen.»

“Ik vind onze muziek redelijk simpel”

«Of dat weglopen nuttig is of niet, dat laat ik liever in het midden. Ik heb wel iets te vertellen, maar of ik gelijk heb is niet aan de orde. Mensen kunnen zich in mijn teksten herkennen, dat is wat telt.»

Veto: Voor 'A Great Height' hebben jullie een koor gebruikt.

Ostyn: «Dat waren de luisteraars van Studio Brussel. We waren in de buurt onze plaat aan het opnemen en op een bepaald moment kwam het idee in ons op dat zo'n koor wel passend kon zijn voor dat nummer. Tijdens de show van Peter Van de Veire hebben we toen een oproep gelanceerd. We lieten weten dat we nog dertig tot veertig mensen nodig hadden om in een koor te zingen. Diezelfde avond nog zijn allerlei mensen toegestroomd.»

Veto: Waarom kozen jullie voor het wat minder toegankelijke 'Plane Song' als eerste single?

Ostyn: «Waarom niet? Weet je, de keuze voor de singles wordt niet door ons gemaakt. Maar ik sta achter ieder nummer, voor mijn part maken ze van de hele cd singles. Bij Plane Song hoort nu ook een videoclip die door Lucas Racasse gemaakt is. Dat is een parisisen die in Brussel woont. We hebben hem via via leren kennen en hij heeft zijn eigen interpretatie aan dat nummer gegeven. Ik vind het een fantastische clip. Een beetje space.»

Veto: Volgens Humo waren de beste nummers op de plaat die waar enkel jij en een gitaar te horen waren. Al plannen voor een soloplaat?

Ostyn: «Neen, maar misschien gaan we wel nog een plaat opnemen waarbij meer home studio stuff wordt gebruikt. Dat wordt onvermijdelijk een beetje individueler dan wanneer je met een groep in de studio staat. Bij vorige platen hebben we ook al sommige nummers bij mij of bij Jan (Duthoy, toetsenist,

red.) thuis opgenomen. Het voordeel daarvan is het comfort van je natuurlijke omgeving. Dat zorgt voor een spontane sfeer. Je probeert niet iets te kopiëren in de studio, zeg maar. In de studio heb je weliswaar meer middelen, maar één goede micro is ook al voldoende om een aanvaardbaar geluid te verkrijgen.»

TOKYO

Veto: De cover van jullie album is eenvoudig. Dat is bijna in contrast met jullie muziek.

Ostyn: «Ik vind onze muziek nochtans redelijk simpel. De Japanse pop art die we gebruiken hebben als cover van de plaat vind ik er zeker bij passen. Ook de dubbele bodem

gehangen (lacht). Nara zelf in Tokyo contacteren om toestemming te geven voor gebruik, bleek een heus karwei. Dat heeft een half jaar aangeslept, terwijl Nara zich niet eens meer herinnerde dat hij het gemaakt had. Het is immers een tekening uit '94. Hij bleek er geen enkel probleem mee te hebben.»

Veto: Veel bands op tournee kunnen alleen nog schrijven over uitgaan, muziek en meisjes.

Ostyn: «Daar hebben wij ook wel eens last van. Ik denk dat deze plaat daar nog steeds over gaat, maar tegelijk zitten er ook veel andere thema's in. Het gaat iets dieper dan dat. Enfin, dieper. Je moet niet denken dat het allemaal filosofische beschouwingen zijn. Het zijn maar popliedjes met popteksten, hé.»

(foto Bram Vanoirbeek)

EGO'S

Veto: 'Let's Be Radical' is een protestsong, beweer je, maar je weet niet waartegen je protesteert?

Ostyn: «Dat is waar. Je moet je eigen interpretatie geven aan de nummers, het is fantasie. Het gaat ook weer over aanvaarding, je moet het aanvaarden op een bepaald moment.»

Veto: Vind je dat mensen te apathisch worden?

Ostyn: «(snel) Nee, nee. De tekst gaat er wel over dat je iets moet doen. Maar dat men te apathisch zou worden, dat gaat te ver voor mij. Alles wat ik ermee bedoelde zit eigenlijk al in de tekst. Dat jij er zo'n interpretatie aan geeft vind ik dan boeiend. Is het tegen mensen die apathisch geworden zijn? Ja, waarschijnlijk wel, maar zo'n neergepende tekst is veeleer op een vaag idee gebaseerd. Soms schrijf je een tekst en betekent het twee dagen later al iets anders, enkel omdat een paar

woorden veranderd zijn.»

«Ik vind dat ik in vergelijking met de vorige plaat duidelijker geworden ben, wat mijn teksten betreft. Als ik zeg baby I don't want what I got, dan hangt daar geen waas van mysterie rond. Mensen weten waarover dat nummer gaat. Dat zijn ook personages die ik voor mij zie en tegelijkertijd ben ik het. Dat is de kracht van taal.»

Veto: Bij de vorige plaat juichten jullie: dit is gevarieerd. Nu vinden jullie de sterkte van 'There Is Nothing' dat het veel consistent is. Wat is de volgende stap?

Ostyn: «We willen alles nog een beetje uitvergroten en steviger maken. Onze platen waren tot nu toe redelijk verschillend van elkaar, maar dat kan geen probleem zijn. We hebben nu een platencontract getekend bij Universal en we maken hierna nog zeker drie platen. Tekenen bij een grote platenmaatschappij als Universal betekent voor ons een stap voorwaarts. Vroeger brachten we alles in eigen beheer uit, maar als er een goed platencontract voor je neus hangt, dan is het dom zoiets af te slaan. Zo werkt de muziekbusiness nu eenmaal.»

«Eigenlijk is veel hetzelfde gebleven. We hebben nog steeds dezelfde manager, we spelen in dezelfde bezetting en werken met onze vaste crew. Ook op vlak van inspraak hebben we nog geen verandering gezien. Natuurlijk willen ze bij Universal wel dat er uitgeefbare singles op de plaat staan, dat is het enige wat ik kan zeggen. Maar dat was vroeger ook zo. Het voordeel is dat we nu langer in de studio kunnen zitten en vooral een betere studio kunnen krijgen. De promotie is ook beter georganiseerd en misschien zijn er meer connecties in het buitenland. Dat zien we nog wel. Vroeger zaten we bij een erg klein label (Excelsior, red.) dat de buitenlandse promotie niet goed genoeg aanpakte.»

METRO

Veto: Vorig jaar hebben jullie met dEUS getournd. Nog tips gekregen van Tom Barman?

Ostyn: «Tips van de 'man van het jaar'? (denkt na) Met alle respect, maar tips hebben we niet gekregen. Maar alleen al door mee te gaan op tournee hebben we veel bijgeleerd. Ze zijn heel professioneel, hebben een goede crew en spelen voor volle zalen. Het is bovendien één van de weinige Belgische groepen die succes heeft in het buitenland. Ze hebben Europa wel veroverd nu. Engeland niet, maar in de rest van Europa draait alles goed.»

Veto: Op tour maken jullie vast veel mee?

Ostyn: «Inderdaad. We zijn bijvoorbeeld eens uit een busje gesprongen terwijl we in de sneeuw aan het rijden waren in Duitsland. Zo zijn we haast verongelukt. Dat busje was bovendien steeds meer over de weg aan het schuiven, dat was echt gevaarlijk. In Hamburg hebben we ook eens gespeeld in een club waarboven een metrospoor lag. We arriveerden daar en meteen hoorden we een denderend lawaai boven onze hoofden. Om de vijf minuten reed een metro boven ons. Dan moet je daar een optreden geven voor een groep Duitsers die daar al tien jaar werken en dat doodnormaal vinden.»

Veto: Jullie zijn met vijf.

Ostyn: «Onze ego's botsen wel eens, ja.»

Veto: Nemen jullie beslissingen op een democratische manier of slaat één van jullie met de vuist op tafel?

Ostyn: «(tot Jan Duthoy, die net passeert) Ja, hoe zit dat met de democratie?»

Jan Duthoy: «In de groep? We mogen allemaal wel dingen aanbrengen. Maar hij is de baas (wijst naar Ostyn).»

Het nieuwe album 'There Is Nothing' ligt momenteel in de betere en zelfs in de gewone platenzaak